

Dziennik Urzędowy L 317

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 61

14 grudnia 2018

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Wspólnotą Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1977 z dnia 11 grudnia 2018 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2019–2020 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami 2
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1978 z dnia 10 grudnia 2018 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [„Cidre de Bretagne”/„Cidre breton” (ChOG)] 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1979 z dnia 13 grudnia 2018 r. ustalające średnią ważoną maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej w Unii i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2311 ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1980 z dnia 13 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2325 w odniesieniu do warunków zezwolenia na stosowanie preparatów lecytyn w płynie, lecytyn hydrolizowanych i lecytyn odolejonych jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1981 z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnych związku miedzi, jako substancji kwalifikujących się do zastąpienia, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 16

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1982 z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w dwudziestym dziewiątym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080	21
--	----

DECYZJE

★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1983 z dnia 26 października 2018 r. zmieniająca załączniki I i II do decyzji 2003/467/WE w odniesieniu do uznania niektórych regionów Włoch za oficjalnie wolne od gruźlicy i oficjalnie wolne od brucelozы w odniesieniu do stad bydła (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 6981) ⁽¹⁾	22
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1984 z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie zatwierdzenia systemu „KZR INiG” w odniesieniu do wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE oraz 2009/28/WE	25
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1985 z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie niezatwierdzenia <i>Willaertia magna c2c</i> maky jako substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 11 ⁽¹⁾	27
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1986 z dnia 13 grudnia 2018 r. ustanawiająca indywidualne programy kontroli i inspekcji dotyczące niektórych połowów oraz uchylająca decyzje wykonawcze 2012/807/UE, 2013/328/UE, 2013/305/UE oraz 2014/156/UE	29

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

★ Decyzja nr 1/2018 Komisji Mieszanej UE–CTC z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie zaproszenia Zjednoczonego Królestwa do przystąpienia do tej konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej [2018/1987]	47
★ Decyzja nr 2/2018 Komisji Mieszanej UE–CTC z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniająca konwencję o wspólnej procedurze tranzytowej [2018/1988]	48
★ Decyzja nr 1/2018 Komisji Mieszanej UE–CTC z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie zaproszenia Zjednoczonego Królestwa do przystąpienia do konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym [2018/1989]	56

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015)	57
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Wspólnotą Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych

Umowa między Wspólnotą Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii dotycząca pewnych aspektów przewozów lotniczych, podpisana w Brasílii dnia 14 lipca 2010 r., weszła w życie dnia 9 października 2018 r., zgodnie z art. 8 tej umowy, gdyż ostatnią notyfikację złożono dnia 9 października 2018 r.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2018/1977

z dnia 11 grudnia 2018 r.

otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2019–2020 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijne dostawy niektórych produktów rybołówstwa zależą obecnie od przywozu z państw trzecich. W ciągu ostatnich 21 lat Unia stała się bardziej uzależniona od przywozu, aby zaspokoić zapotrzebowanie na produkty rybołówstwa. Aby nie powodować zagrożenia dla produkcji produktów rybołówstwa w Unii i zapewnić odpowiednią podaż dla unijnego przemysłu przetwórczego, należy obniżyć lub zawiesić należności celne przywozowe w przypadku szeregu produktów rybołówstwa w ramach kontyngentów taryfowych o odpowiedniej wielkości. W celu zapewnienia producentom unijnym równych warunków działania należy uwzględnić szczególną sytuację poszczególnych produktów rybołówstwa na rynku Unii.
- (2) Rozporządzeniem Rady (UE) 2015/2265 ⁽¹⁾, zmienionym rozporządzeniem Rady (UE) 2016/1184 ⁽²⁾, otworzono autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa na lata 2016–2018 i określono sposób zarządzania tymi kontyngentami. Biorąc pod uwagę, że okres stosowania rozporządzenia (UE) 2015/2265 upływa z dniem 31 grudnia 2018 r., należy przyjąć nowe rozporządzenie ustanawiające kontyngenty taryfowe na lata 2019–2020.
- (3) Wszystkim unijnym importerom należy zapewnić równy i niezakłócony dostęp do kontyngentów taryfowych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, a stawki określone dla tych kontyngentów należy stosować w sposób nieprzerwany w odniesieniu do całego przywozu odnośnych produktów rybołówstwa do wszystkich państw członkowskich, aż do wyczerpania kontyngentów taryfowych.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 ⁽³⁾ ustanowiono system zarządzania kontyngentami taryfowymi, który odpowiada porządkowi chronologicznemu dat przyjęcia zgłoszeń celnych do dopuszczenia do obrotu. Komisja oraz państwa członkowskie powinny zarządzać kontyngentami taryfowymi, które otwarto niniejszym rozporządzeniem, zgodnie z tym systemem.
- (5) Wszystkim zainteresowanym stronom należy zapewnić przejrzystość, przewidywalność i pewność prawa. Ponieważ kontyngenty taryfowe mają zapewnić odpowiednie dostawy dla unijnego przemysłu przetwórczego, zakwalifikowanie do objęcia kontyngentem powinno zależeć od minimalnej obróbki lub czynności.
- (6) Aby zapewnić skuteczność wspólnego zarządzania kontyngentami taryfowymi, należy zezwolić państwom członkowskim na odejmowanie od kontyngentu taryfowego niezbędnych ilości odpowiadających ich faktycznemu przywozowi. Ponieważ ta metoda zarządzania wymaga ścisłej współpracy między państwami członkowskimi a Komisją, Komisja powinna mieć możliwość monitorowania tempa, w jakim kontyngenty taryfowe są wykorzystywane, i powinna informować o tym państwa członkowskie,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/2265 z dnia 7 grudnia 2015 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2016–2018 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami (Dz.U. L 322 z 8.12.2015, s. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/1184 z dnia 18 lipca 2016 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2265 otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2016–2018 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami (Dz.U. L 196 z 21.7.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Należności celne przywozowe za produkty wymienione w załączniku obniża się lub zawiesza w ramach kontyngentów taryfowych, z uwzględnieniem wskazanych w nim stawek celnych, okresów i kwot.

Artykuł 2

Kontyngentami taryfowymi, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, zarządza się zgodnie z art. 49–54 rozporządzenia (UE) 2015/2447.

Artykuł 3

Kontyngenty taryfowe podlegają dozorowi celnemu ze względu na przeznaczenie towarów zgodnie z art. 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹⁾.

Artykuł 4

1. Obniżenie lub zawieszenie należności przywozowych ma zastosowanie wyłącznie do produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
2. Kontyngenty taryfowe nie są dostępne w przypadku produktów, których przetwarzanie prowadzi się na poziomie handlu detalicznego lub usług gastronomicznych.
3. Kontyngenty taryfowe nie są dostępne w przypadku produktów, które mają zostać poddane wyłącznie jednej lub kilku z poniższych czynności:
 - czyszczenie, patroszenie, usuwanie ogonów, odgławianie,
 - krojenie,
 - przepakowanie filetów zamrożonych metodą szybkiego mrożenia indywidualnego (IQF),
 - pobieranie próbek, sortowanie,
 - znakowanie,
 - pakowanie,
 - chłodzenie,
 - zamrażanie,
 - głębokie mrożenie,
 - glazurowanie,
 - rozmrażanie,
 - rozdzielanie.
4. Niezależnie od ust. 3 kontyngenty taryfowe są dostępne w przypadku produktów, które mają zostać poddane wyłącznie jednej lub kilku z poniższych czynności:
 - krojenie w kostkę,
 - krojenie w plasterki i cięcie w pasma w przypadku materiałów objętych kodami CN 0307 43 91, 0307 43 92, 0307 43 99,
 - filetowanie,
 - wytwarzanie płatów,
 - cięcie zamrożonych bloków,
 - rozszczepianie zamrożonych przekładanych bloków filetowych, aby otrzymać pojedyncze filety;
 - porcjowanie w przypadku materiałów objętych kodami CN ex 0303 66 11, 0303 66 12, 0303 66 13, 0303 66 19, 0303 89 70, 0303 89 90,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- poddanie produktów objętych kodami CN 0306 16 99 (podpozycje TARIC 20 i 30), 0306 17 92 (podpozycja TARIC 20), 0306 17 99 (podpozycja TARIC 10), 0306 35 90 (podpozycje TARIC 12, 14, 92 i 93), 0306 36 90 (podpozycje TARIC 20 i 30), 1605 21 90 (podpozycje TARIC 45, 55 i 62) oraz 1605 29 00 (podpozycje TARIC 50, 55 i 60) czynności polegającej na przetwarzaniu przy użyciu gazów do pakowania, określonej w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 ⁽¹⁾,
- dzielenie zamrożonego produktu lub poddawanie zamrożonego produktu obróbce cieplnej w celu usunięcia zanieczyszczeń wewnętrznych w przypadku materiałów objętych kodami CN 0306 11 10 (podpozycja TARIC 10), 0306 11 90 (podpozycja TARIC 20) i 0306 31 00 (podpozycja TARIC 10).

Artykuł 5

Komisja i organy celne państw członkowskich prowadzą ścisłą współpracę, by zapewnić właściwe zarządzanie kontyngentami taryfowymi oraz kontrolę stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
G. BLÜMEL
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

ZAŁĄCZNIK

Numer porządkowy	Kod CN	Kod TARIC	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (w tonach) (¹)	Stawka celna w ramach kontyngentu	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2746	ex 0302 89 90	30	Lucjan purpurowy (<i>Lutjanus purpureus</i>), świeży, schłodzony, do przetworzenia	1 500	0 %	1.1.2019–31.12.2020
09.2748	ex 0302 91 00 ex 0303 91 90 ex 0305 20 00	95 91 30	Ikra rybia, zamknięta w osłonie jajowej, świeża, schłodzona lub zamrożona, solona lub w solance, do przetworzenia	5 700	0 %	1.1.2019–31.12.2020
09.2750	ex 0305 20 00	35	Ikra rybia, płukana, oczyszczona z przylegających organów i jedynie solona lub w solance, do przetworzenia na namiastki kawioru	1 500	0 %	1.1.2019–31.12.2020
09.2754	ex 0303 59 10	10	Sardele (<i>Engraulis anchoita</i> i <i>Engraulis capensis</i>), zamrożone, do przetworzenia	500	0 %	1.1.2019–31.12.2020
09.2759	ex 0302 51 10 ex 0302 51 90 ex 0302 59 10 ex 0303 63 10 ex 0303 63 30 ex 0303 63 90 ex 0303 69 10	20 10 10 10 10 10 10	Dorsze (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) i ryby z gatunku <i>Boreogadus saida</i> , z wyłączeniem wątróbek i ikry, świeże, schłodzone lub zamrożone, do przetworzenia	95 000	0 %	1.1.2019–31.12.2020
09.2760	ex 0303 66 11 ex 0303 66 12 ex 0303 66 13 ex 0303 66 19 ex 0303 89 70 ex 0303 89 90	10 10 10 11 91 10 30	Morszczuki (<i>Merluccius</i> spp. z wyłączeniem <i>Merluccius merluccius</i> , <i>Urophycis</i> spp.), oraz kinglipy (<i>Genypterus blacodes</i> i <i>Genypterus capensis</i>), zamrożone, do przetworzenia	12 000	0 %	1.1.2019–31.12.2020
09.2761	ex 0304 79 50 ex 0304 79 90 ex 0304 95 90	10 11 17 11 17	Miruna nowozelandzka (<i>Macruronus</i> spp.), zamrożone filety i inne mięso zamrożone, do przetworzenia	17 500	0 %	1.1.2019–31.12.2020
09.2765	ex 0305 62 00 ex 0305 69 10	20 25 29 10	Dorsze (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) i ryby z gatunku <i>Boreogadus saida</i> , solone lub w solance, ale niesuszone ani niewędzone, do przetworzenia	3 500	0 %	1.1.2019–31.12.2020

(¹) Wyrażona w masie netto, jeżeli nie podano inaczej.

Numer porządkowy	Kod CN	Kod TARIC	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (w tonach) ⁽¹⁾	Stawka celna w ramach kontyngentu	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2770	ex 0305 63 00	10	Sardele (<i>Engraulis anchoita</i>), solone lub w solance, ale niesuszone ani niewędzone, do przetworzenia	2 500	0 %	1.1.2019-31.12.2020
09.2772	ex 0304 93 10 ex 0304 94 10 ex 0304 95 10 ex 0304 99 10	10 10 10 10	Surimi, zamrożone, do przetworzenia	60 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020
09.2774	ex 0304 74 15 ex 0304 74 19 ex 0304 95 50	10 10 10 20	Morszczuk pacyficzny (<i>Merluccius productus</i>) i morszczuk argentyński (<i>Merluccius hubbsi</i>), zamrożone filety i inne mięso, do przetworzenia	25 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020
09.2776	ex 0304 71 10 ex 0304 71 90 ex 0304 95 21 ex 0304 95 25	10 10 10 10	Dorsze (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>), zamrożone filety i zamrożone mięso, do przetworzenia	50 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020
09.2777	ex 0303 67 00 ex 0304 75 00 ex 0304 94 90	10 10 10	Mintaj (<i>Theragra chalcogramma</i>), zamrożony, zamrożone filety i inne zamrożone mięso, do przetworzenia	320 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020
09.2778	ex 0304 83 90 ex 0304 99 99	21 65	Płastugokształtne, zamrożone filety i inne mięso z ryb (<i>Limanda aspera</i> , <i>Lepidopsetta bilineata</i> , <i>Pleuronectes quadrituberculatus</i> , <i>Limanda ferruginea</i> , <i>Lepidopsetta polyxystra</i>), do przetworzenia	10 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020
09.2785	ex 0307 43 91 ex 0307 43 92 ex 0307 43 99	10 10 21	Korpusy ⁽²⁾ kałamarnic (<i>Ommastrephes</i> spp. – z wyłączeniem <i>Todarodes sagittatus</i> (synonim <i>Ommastrephes sagittatus</i>) – <i>Nototodarus</i> spp., <i>Sepioteuthis</i> spp.) oraz <i>Illex</i> spp., zamrożone, ze skórą i płetwami, do przetworzenia	28 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020
09.2786	ex 0307 43 91 ex 0307 43 92 ex 0307 43 99	20 20 29	Kalamarnice (<i>Ommastrephes</i> spp. – z wyłączeniem <i>Todarodes sagittatus</i> (synonim <i>Ommastrephes sagittatus</i>) – <i>Nototodarus</i> spp., <i>Sepioteuthis</i> spp.) oraz <i>Illex</i> spp., zamrożone, całe lub macki i płetwy, do przetworzenia	5 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020
09.2788	ex 0302 41 00 ex 0303 51 00 ex 0304 59 50 ex 0304 99 23	10 10 10 10	Śledzie (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>), o masie powyżej 100 g na sztukę lub płaty o masie powyżej 80 g na sztukę, z wyłączeniem wątróbek i ikry, do przetworzenia	8 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020 1.10.2020-31.12.2020

⁽¹⁾ Wyrażona w masie netto, jeżeli nie podano inaczej.

⁽²⁾ Korpus głowonoga lub kałamarnicy bez głowy i bez macek, ze skórą i płetwami.

Numer porządkowy	Kod CN	Kod TARIC	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (w tonach) ⁽¹⁾	Stawka celna w ramach kontyngentu	Okres obowiązywania kontyngentu	
09.2790	ex 1604 14 26	10	Filety znane jako „loins” z tuńczyka i bonito, do przetworzenia	30 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020	
	ex 1604 14 36	10					
	ex 1604 14 46	11					
		21					
		92					
09.2794	ex 1605 21 90	45	Krewetki z gatunku <i>Pandalus borealis</i> i <i>Pandalus montagui</i> , gotowane i obrane, do przetworzenia	7 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020	
		62					
		50					
	ex 1605 29 00	55					
09.2798	ex 0306 16 99	20	Krewetki z gatunku <i>Pandalus borealis</i> i <i>Pandalus montagui</i> , w skorupach, świeże, schłodzone lub zamrożone, do przetworzenia	4 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020	
		30					
		ex 0306 35 90					12
		14					
		92					
09.2800	ex 1605 21 90	55	Krewetki z gatunku <i>Pandalus jordani</i> , gotowane i obrane, do przetworzenia	3 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020	
		ex 1605 29 00					60
09.2802	ex 0306 17 92	20	Krewetki z gatunków <i>Penaeus vannamei</i> i <i>Penaeus monodon</i> , nawet w skorupach, świeże, schłodzone lub zamrożone, niegotowane, do przetworzenia	40 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020	
	ex 0306 36 90	30					
09.2824	ex 0302 52 00	10	Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), świeży, schłodzony lub zamrożony, pozbawiony głowy, oskrobany i wypatroszony, do przetworzenia	3 500	2,6 %	1.1.2019-31.12.2020	
	ex 0303 64 00	10					
09.2826	ex 0306 17 99	10	Krewetki z gatunku <i>Pleoticus muelleri</i> , nawet w skorupach, świeże, schłodzone lub zamrożone, do przetworzenia	4 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020	
	ex 0306 36 90	20					
09.2804	ex 1605 40 00	40	Szyjki raków z gatunku <i>Procambarus clarkii</i> , gotowane, do przetworzenia	4 000	0 %	1.1.2019-31.12.2020	
09.2762	ex 0306 11 10	10	Langusty i pozostałe raki morskie (<i>Palinurus</i> spp., <i>Panulirus</i> spp., <i>Jasus</i> spp.), żywe, schłodzone, zamrożone, do przetworzenia	200	6 %	1.1.2019-31.12.2020	
	ex 0306 11 90	20					
	ex 0306 31 00	10					

⁽¹⁾ Wyrażona w masie netto, jeżeli nie podano inaczej.

Numer porządkowy	Kod CN	Kod TARIC	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (w tonach) ⁽¹⁾	Stawka celna w ramach kontyngentu	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2784 ⁽²⁾	ex 1605 10 00	21 95	Kraby z gatunków „King” (<i>Paralithodes camchaticus</i>), „Hansaki” (<i>Paralithodes brevipes</i>), „Kegani” (<i>Erimacrus isenbecki</i>), „Queen” i „Snow” (<i>Chionoecetes</i> spp.), „Red” (<i>Geryon quinquegens</i>), „Rough stone” (<i>Neolithodes asperrimus</i>), <i>Lithodes santolla</i> , „Mud” (<i>Scylla serrata</i>), „Blue” (<i>Portunus</i> spp.), jedynie gotowane w wodzie i obrane ze skorupki, nawet zamrożone, w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 2 kg lub większej, do przetworzenia	500	0 %	1.1.2019- 31.12.2020
09.2822	ex 0303 11 00 ex 0303 12 00	20 20	Łosoś pacyficzny, pozbawiony głowy i wypatroszony, zamrożony, z gatunku <i>Oncorhynchus nerka</i> (nerka (łosoś czerwony)) i <i>Oncorhynchus kisutch</i> , do przetworzenia	10 000	0 %	1.1.2019- 31.12.2020

⁽¹⁾ Wyrażona w masie netto, jeżeli nie podano inaczej.

⁽²⁾ Ten kontyngent taryfowy (09.2784) zostanie automatycznie skreślony w dniu 1 stycznia roku następującego po roku, w którym wejdzie w życie lub zacznie być tymczasowo stosowana – w zależności od tego, co nastąpi wcześniej – umowa o wolnym handlu między Unią Europejską a Wietnamem.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1978**z dnia 10 grudnia 2018 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [„Cidre de Bretagne”/„Cidre breton” (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Francji o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Cidre de Bretagne”/„Cidre breton”, zarejestrowanego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2446/2000 ⁽²⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Cidre de Bretagne”/„Cidre breton” (ChOG).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2446/2000 z dnia 6 listopada 2000 r. uzupełniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2400/96 w sprawie wprowadzenia niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych” określonego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 281 z 7.11.2000, s. 2).

⁽³⁾ Dz.U. C 222 z 26.6.2018, s. 20.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1979**z dnia 13 grudnia 2018 r.****ustalające średnią ważoną maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej w Unii i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2311****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6e ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 od dnia 15 czerwca 2017 r. operatorzy krajowi nie powinni pobierać żadnych dopłat do krajowych cen detalicznych od klientów korzystających z roamingu w którymkolwiek państwie członkowskim za jakiegokolwiek odebrane połączenie realizowane w roamingu regulowanym, jeżeli połączenia te mieszczą się w granicach wyznaczonych przez „politykę uczciwego korzystania”.
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 531/2012 ogranicza wysokość dopłat za odbieranie połączeń realizowanych w roamingu regulowanym do średniej ważonej maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej w Unii.
- (3) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2017/2311 ⁽²⁾ określono średnią ważoną maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej w Unii, którą należy stosować w 2018 r. w oparciu o dane według stanu na dzień 1 lipca 2017 r.
- (4) Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej przekazał Komisji zaktualizowane informacje uzyskane od krajowych organów regulacyjnych państw członkowskich na temat określonej przez nie maksymalnej wysokości stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej zgodnie z art. 7 i 16 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ oraz art. 13 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ na każdym rynku krajowym za zakończenie połączenia głosowego na rynku hurtowym w poszczególnych sieciach ruchomych; oraz na temat łącznej liczby abonentów w państwach członkowskich.
- (5) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 Komisja obliczyła średnią ważoną maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej w Unii w następujący sposób: (i) maksymalna dopuszczona stawka za zakończenie połączenia w sieci ruchomej w danym państwie członkowskim została pomnożona przez liczbę abonentów w tym państwie członkowskim, (ii) wyniki dotyczące wszystkich państw członkowskich zostały zsumowane, a następnie (iii) uzyskana suma została podzielona przez łączną liczbę abonentów we wszystkich państwach członkowskich, w oparciu o dane według stanu na dzień 1 lipca 2018 r. W przypadku państw członkowskich spoza strefy euro zastosowano średni kurs wymiany z drugiego kwartału 2018 r. uzyskany z bazy danych Europejskiego Banku Centralnego.
- (6) Należy zatem zaktualizować wartość średniej ważonej maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej w Unii określonej w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/2311.
- (7) Należy zatem uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2311.
- (8) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 Komisja co roku dokonuje przeglądu średniej ważonej maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej w Unii.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Łączności,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wysokość średniej ważonej maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej w Unii ustala się na 0,0085 EUR za minutę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 30.6.2012, s. 10.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2311 z dnia 13 grudnia 2017 r. ustalające średnią ważoną maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w sieci ruchomej w Unii i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/2292 (Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 39).⁽³⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33).⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7).

Artykuł 2

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2311 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1980**z dnia 13 grudnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2325 w odniesieniu do warunków zezwolenia na stosowanie preparatów lecytyn w płynie, lecytyn hydrolizowanych i lecytyn odolejonych jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2325 ⁽²⁾ dopuszczono stosowanie preparatów lecytyn w płynie, lecytyn hydrolizowanych i lecytyn odolejonych jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt.
- (3) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 wnioskodawca zaproponował zmianę warunków zezwolenia na stosowanie tych preparatów, przedkładając wniosek o dostosowanie specyfikacji lecytyn jako dodatków paszowych do specyfikacji lecytyn stosowanych jako dodatki do żywności i rozszerzenie zezwolenia o stosowanie rzepaku jako dodatkowego źródła lecytyn hydrolizowanych i lecytyn odolejonych. Do wniosku dołączono odnośne dane na jego poparcie. Komisja skierowała wniosek do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „Urzędem”).
- (4) W opinii z dnia 12 czerwca 2018 r. ⁽³⁾ Urząd stwierdził, że wszystkie lecytyny o różnym pochodzeniu botanicznym i ich formy stosowane jako dodatek paszowy spełniają wymogi określone dla lecytyn jako dodatku do żywności, oraz że stosowanie rzepaku jako dodatkowego źródła lecytyn nie zmienia wcześniejszych wniosków, zgodnie z którymi lecytyny nie mają negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko oraz że są skuteczne jako emulgator. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena zmian zaproponowanych w zezwoleniu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2325.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2325 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2**Środki przejściowe**

1. Dodatki 1c322i, 1c322ii i 1c322iii oraz premiksy zawierające te dodatki wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 2 lipca 2019 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 2 stycznia 2019 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2325 z dnia 14 grudnia 2017 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatów lecytyn w płynie, lecytyn hydrolizowanych i lecytyn odolejonych jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1007 (Dz.U. L 333 z 15.12.2017, s. 17).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2018; 16(6):5334.

2. Mieszanki paszowe i materiały paszowe zawierające dodatki wyszczególnione w załączniku I wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 2 stycznia 2020 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 2 stycznia 2019 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność.
3. Mieszanki paszowe i materiały paszowe zawierające dodatki wyszczególnione w załączniku I wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 2 stycznia 2021 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 2 stycznia 2019 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla zwierząt, od których lub z których nie pozyskuje się żywności.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg lecytyn/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki technologiczne. Grupa funkcjonalna: emulgatory									
1c322i	—	Lecytyny	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Preparaty:</p> <ul style="list-style-type: none"> — lecytyn i lecytyn hydrolizowanych w postaci płynnej (od plastycznej do ciekłej), — lecytyn odolejonych i lecytyn odolejonych hydrolizowanych w postaci stałej. <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Lecytyny, lecytyny hydrolizowane, lecytyny odolejone i lecytyny odolejone hydrolizowane otrzymane z nasion soi, słonecznika lub rzepaku:</p> <p>Nr CAS 8002-43-5;</p> <p><u>Oznaczenie:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — lecytyny, lecytyny odolejone: nie mniej niż 60,0 % substancji nierozpuszczalnych w acetonie, — lecytyny hydrolizowane i lecytyny odolejone hydrolizowane: nie mniej niż 56,0 % substancji nierozpuszczalnych w acetonie. <p>Strata przy suszeniu: nie więcej niż 2 % (105 °C, 1 godz.)</p> <p>Substancje nierozpuszczalne w toluenie: nie więcej niż 0,3 %</p>	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	Na etykiecie dodatku paszowego i premiksów należy wskazać zastosowane postacie.	6 lipca 2027 r.

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia	
						mg lecytyn/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %				
			<p><u>Liczba kwasowa:</u></p> <p>— lecytyny, lecytyny odolejone: nie więcej niż 35 mg wodorotlenku potasu na gram,</p> <p>— lecytyny hydrolizowane i lecytyny odolejone hydrolizowane: nie więcej niż 45 mg wodorotlenku potasu na gram.</p> <p>Liczba nadtlenkowa: równa lub mniejsza niż 10</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>Do charakterystyki dodatku paszowego: rozporządzenie Komisji (UE) nr 231/2012 ⁽²⁾ oraz odnośne badania w monografii FAO JECFA »Lecithin« ⁽³⁾ ⁽⁴⁾</p>							

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 231/2012 z dnia 9 marca 2012 r. ustanawiające specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 83 z 22.3.2012, s. 1).

⁽³⁾ FAO JECFA Combined Compendium of Food Additive Specifications, 'Lecithin' (Wspólne kompendium specyfikacji dodatków do żywności FAO JECFA, »Lecytyna«), monografia nr 4 (2007), http://www.fao.org/fileadmin/user_upload/jecfa_additives/docs/monograph4/additive-250-m4.pdf.

⁽⁴⁾ FAO JECFA Combined Compendium for Food Additive Specifications – Analytical methods, test procedures and laboratory solutions used by and referenced in the food additive specifications (Wspólne kompendium specyfikacji dodatków do żywności FAO JECFA – Metody analityczne, procedury badań i rozwiązania laboratoryjne stosowane i figurujące w specyfikacjach dodatków do żywności), tom 4, <http://www.fao.org/docrep/009/a0691e/a0691e00.htm>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1981**z dnia 13 grudnia 2018 r.****w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnych związku miedzi, jako substancji kwalifikujących się do zastąpienia, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 w związku z art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2009/37/WE⁽²⁾ włączono związki miedzi jako substancje czynne do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnych związku miedzi, określonych w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 31 stycznia 2019 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia związków miedzi złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 16 grudnia 2016 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd przekazał sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia wnioskodawcy i państwu członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (8) W dniu 20 grudnia 2017 r. Urząd przekazał Komisji wnioski⁽⁶⁾ dotyczące tego, czy związki miedzi mają szanse spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W dniu 25 maja 2018 r. Komisja przedstawiła projekt sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia związków miedzi na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz.
- (9) Wnioskodawcy umożliwiono przedstawienie uwag do projektu sprawozdania w sprawie odnowienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2009/37/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej chloromekwatu, związków miedzi, propachizafopu, chizalofopu-P, teflubenzuronu i zeta-cypermetyryny jako substancji czynnych (Dz.U. L 104 z 24.4.2009, s. 23).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

⁽⁶⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2018. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance copper compounds (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej związku miedzi), Dziennik EFSA 2018; 16(1):5152.

- (10) W odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka dla każdego związku miedzi ustalono, że kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione. Należy zatem odnowić zatwierdzenie związków miedzi.
- (11) Ocena ryzyka dotycząca odnowienia zatwierdzenia związków miedzi opiera się na ograniczonej liczbie reprezentatywnych zastosowań, co jednak nie ogranicza zastosowań, w odniesieniu do których mogą zostać dopuszczone środki ochrony roślin zawierające związki miedzi. Należy zatem znieść ograniczenie polegające na stosowaniu tych substancji wyłącznie w charakterze fungicydu i baktericydu.
- (12) Komisja uważa jednak, że związki miedzi są substancjami kwalifikującymi się do zastąpienia zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Związki miedzi są substancjami trwałymi i toksycznymi zgodnie z, odpowiednio, pkt 3.7.2.1 i 3.7.2.3 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, zważywszy że okres półtrwania w glebie jest dłuższy niż 120 dni, a najwyższe stężenie, przy którym nie obserwuje się szkodliwych zmian w wyniku długotrwałego narażenia u organizmów wodnych, jest mniejsze niż 0,01 mg/l. Związki miedzi spełniają tym samym warunek określony w pkt 4 tiret drugie załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (13) Należy zatem odnowić zatwierdzenie związków miedzi jako substancji kwalifikujących się do zastąpienia zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (14) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia.
- (15) Należy w szczególności ograniczyć stosowanie środków ochrony roślin zawierających związki miedzi do maksymalnej dawki 28 kg miedzi na hektar w okresie 7 lat (tj. średnio 4 kg/ha/rok) w celu zminimalizowania potencjalnej akumulacji w glebie i narażenia organizmów niebędących przedmiotem zwalczania, przy jednoczesnym uwzględnieniu warunków agroklimatycznych występujących okresowo w państwach członkowskich, prowadzących do rozwoju chorób grzybowych. Przy udzielaniu zezwoleń na produkty państwa członkowskie powinny zwracać uwagę na określone kwestie i dążyć do minimalizacji dawek.
- (16) Należy również ograniczyć maksymalną zawartość niektórych zanieczyszczeń stanowiących zagrożenie toksykologiczne.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (18) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/84⁽¹⁾ przedłużono do dnia 31 stycznia 2019 r. termin wygaśnięcia zatwierdzenia związków miedzi, aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed wygaśnięciem zatwierdzenia tych substancji. Jednak z uwagi na to, że decyzję w sprawie odnowienia podjęto przed upływem tego przedłużonego terminu, niniejsze rozporządzenie powinno się stosować od dnia 1 stycznia 2019 r.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnych jako substancji kwalifikujących się do zastąpienia

Odnawia się zatwierdzenie substancji czynnych związku miedzi, jako substancji kwalifikujących się do zastąpienia zgodnie z załącznikiem I.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/84 z dnia 19 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: chloropiryfos, chloropiryfos metylu, chlotianidyna, związki miedzi, dimoksytrobina, mankozeb, mekoprop-P, metiram, oksamyl, petoksamid, propikonazol, propineb, propyzamid, piraklostrobina i zoksamid (Dz.U. L 16 z 20.1.2018, s. 8).

*Artykuł 3***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (%)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Związki miedzi: Wodorotlenek miedzi Nr CAS 20427-59-2 Nr CIPAC 44.305	Wodorotlenek miedzi(II)	≥ 573 g/kg	1 stycznia 2019 r.	31 grudnia 2025 r.	<p>Zezwala się wyłącznie na zastosowania, w których stosuje się łącznie co najwyżej 28 kg miedzi na hektar w okresie 7 lat.</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego związków miedzi, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bezpieczeństwo operatorów, pracowników i osób postronnych oraz, w stosownych przypadkach, zapewniają umieszczenie w warunkach stosowania zaleceń dotyczących stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej i innych środków zmniejszających ryzyko, — ochronę wody i organizmów niebędących przedmiotem zwalczania. W odniesieniu do zidentyfikowanych wspomnianych rodzajów ryzyka stosuje się w razie potrzeby środki zmniejszające ryzyko, takie jak strefy buforowe, — ilość stosowanej substancji czynnej oraz zapewniają, aby dopuszczalne ilości, pod względem dawek i liczby zastosowań, nie przekraczały minimum niezbędnego do osiągnięcia zamierzonych efektów i nie powodowały niedopuszczalnych skutków dla środowiska, przy uwzględnieniu poziomu tła miedzi w miejscu stosowania oraz – w przypadku dostępności takich informacji – występowania miedzi z innych źródeł. Państwa członkowskie mogą w szczególności zdecydować o ustaleniu maksymalnej rocznej dawki nieprzekraczającej 4 kg miedzi na hektar.
Tlenochlorek miedzi Nr CAS 1332-65-6 lub 1332-40-7 Nr CIPAC 44.602	Trihydroksyclorek dimiedzi	≥ 550 g/kg			
Tlenek miedzi Nr CAS 1317-39-1 Nr CIPAC 44.603	Tlenek miedzi	≥ 820 g/kg			
Ciecz bordoska Nr CAS 8011-63-0 Nr CIPAC 44.604	Nieprzydzielona	≥ 245 g/kg			
Trójasadowy siarczan miedzi Nr CAS 12527-76-3 Nr CIPAC 44.306	Nieprzydzielona	≥ 490 g/kg			
		<p>Poniższe zanieczyszczenia nie mogą przekroczyć następujących poziomów:</p> <p>Arsen, maks. 0,1 mg/g Cu Kadm, maks. 0,1 mg/g Cu Ołów, maks. 0,3 mg/g Cu Nikiel, maks. 1 mg/g Cu Kobalt, maks. 3 mg/kg Rtęć, maks. 5 mg/kg Chrom, maks. 100 mg/kg Antymon, maks. 7 mg/kg</p>			

(¹) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A skreśla się pozycję 277 dotyczącą związków miedzi;
- 2) w części E dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„10	Związki miedzi: Wodorotlenek miedzi Nr CAS 20427-59-2 Nr CIPAC 44.305 Tlenochlorek miedzi Nr CAS 1332-65-6 lub 1332-40-7 Nr CIPAC 44.602 Tlenek miedzi Nr CAS 1317-39-1 Nr CIPAC 44.603 Ciecz bordoska Nr CAS 8011-63-0 Nr CIPAC 44.604 Trójasadowy siarczan miedzi Nr CAS 12527-76-3 Nr CIPAC 44.306	Wodorotlenek miedzi(II) Trihydroksyc- hlorek dimiedzi Tlenek miedzi Nieprzydziel- ona Nieprzydziel- ona	≥ 573 g/kg ≥ 550 g/kg ≥ 820 g/kg ≥ 245 g/kg ≥ 490 g/kg Poniższe zanieczyszczenia nie mogą przekroczyć następujących poziomów: Arsen, maks. 0,1 mg/g Cu Kadm, maks. 0,1 mg/g Cu Ołów, maks. 0,3 mg/g Cu Nikiel, maks. 1 mg/g Cu Kobalt, maks. 3 mg/kg Rtęć, maks. 5 mg/kg Chrom, maks. 100 mg/kg Antymon, maks. 7 mg/kg	1 stycznia 2019 r.	31 grudnia 2025 r.	<p>Zezwala się wyłącznie na zastosowania, w których stosuje się łącznie co najwyżej 28 kg miedzi na hektar w okresie 7 lat.</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego związków miedzi, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bezpieczeństwo operatorów, pracowników i osób postronnych oraz, w stosownych przypadkach, zapewniają umieszczenie w warunkach stosowania zaleceń dotyczących stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej i innych środków zmniejszających ryzyko, — ochronę wody i organizmów niebędących przedmiotem zwalczania. W odniesieniu do zidentyfikowanych wspomnianych rodzajów ryzyka stosuje się w razie potrzeby środki zmniejszające ryzyko, takie jak strefy buforowe, — ilość stosowanej substancji czynnej oraz zapewniają, aby dopuszczalne ilości, pod względem dawek i liczby zastosowań, nie przekraczały minimum niezbędnego do osiągnięcia zamierzonych efektów i nie powodowały niedopuszczalnych skutków dla środowiska, przy uwzględnieniu poziomu tła miedzi w miejscu stosowania oraz – w przypadku dostępności takich informacji – występowania miedzi z innych źródeł. Państwa członkowskie mogą w szczególności zdecydować o ustaleniu maksymalnej rocznej dawki nieprzekraczającej 4 kg miedzi na hektar.”

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1982**z dnia 13 grudnia 2018 r.****w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w dwudziestym dziewiątym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2080 ⁽³⁾ otwarto sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej.
- (2) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach dwudziestego dziewiątego częściowego zaproszenia do składania ofert należy ustalić minimalną cenę sprzedaży.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla dwudziestego dziewiątego częściowego zaproszenia do składania ofert dotyczących sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080, w przypadku którego termin składania ofert upłynął dnia 11 grudnia 2018 r., minimalną cenę sprzedaży ustala się na 145,10 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2080 z dnia 25 listopada 2016 r. otwierające sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej (Dz.U. L 321 z 29.11.2016, s. 45).

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1983

z dnia 26 października 2018 r.

zmieniająca załączniki I i II do decyzji 2003/467/WE w odniesieniu do uznania niektórych regionów Włoch za oficjalnie wolne od gruźlicy i oficjalnie wolne od brucelozy w odniesieniu do stad bydła

(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 6981)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik A sekcja I pkt 4 oraz załącznik A sekcja II pkt 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 64/432/EWG ma zastosowanie do handlu bydłem w Unii. Określono w niej warunki, zgodnie z którymi region państwa członkowskiego może być uznany za oficjalnie wolny od gruźlicy lub oficjalnie wolny od brucelozy w odniesieniu do stad bydła.
- (2) W rozdziale 2 załącznika I do decyzji Komisji 2003/467/WE ⁽²⁾ wymieniono regiony państw członkowskich uznane za oficjalnie wolne od gruźlicy w odniesieniu do stad bydła.
- (3) Włochy przedłożyły Komisji dokumentację wykazującą, że prowincja Frosinone w regionie Lacjum spełnia określone w dyrektywie 64/432/EWG warunki uzyskania statusu oficjalnie wolnej od gruźlicy w odniesieniu do stad bydła. W związku z powyższym prowincję tę należy wymienić w rozdziale 2 załącznika I do decyzji 2003/467/WE jako region oficjalnie wolny od gruźlicy w odniesieniu do stad bydła.
- (4) W rozdziale 2 załącznika II do decyzji 2003/467/WE wymieniono regiony państw członkowskich uznane za oficjalnie wolne od brucelozy w odniesieniu do stad bydła.
- (5) Włochy przedłożyły Komisji dokumentację wykazującą, że prowincja Rzym w regionie Lacjum spełnia określone w dyrektywie 64/432/EWG warunki uzyskania statusu oficjalnie wolnej od brucelozy w odniesieniu do stad bydła. Ponieważ wszystkim pozostałym prowincjom regionu Lacjum przyznano wcześniej status oficjalnie wolnych od brucelozy w odniesieniu do stad bydła, cały region Lacjum powinien zostać wymieniony w rozdziale 2 załącznika II do decyzji 2003/467/WE jako region oficjalnie wolny od brucelozy w odniesieniu do stad bydła.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do decyzji 2003/467/WE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do decyzji 2003/467/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2003/467/WE z dnia 23 czerwca 2003 r. ustanawiająca status bydła oficjalnie wolnego od gruźlicy, brucelozy i enzoptycznej białaczki bydła dla stad w niektórych państwach członkowskich i regionach państw członkowskich (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 74).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do decyzji 2003/467/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I rozdział 2 wpis dotyczący Włoch otrzymuje brzmienie:

„We Włoszech:

- region Abruzja: prowincja Pescara,
- prowincja Bolzano,
- region Emilia-Romania,
- region Friuli-Wenecja Julijska,
- region Lacjum: prowincje Frosinone, Rieti, Viterbo,
- region Liguria,
- region Lombardia,
- region Marche: prowincje Ancona, Ascoli Piceno, Fermo, Pesaro-Urbino,
- region Piemont,
- region Sardynia: prowincje Cagliari, Medio Campidano, Ogliastra, Olbia-Tempio, Oristano,
- region Toskania,
- prowincja Trydent,
- region Umbria,
- region Wenecja Euganejska.”;

2) w załączniku II rozdział 2 wpis dotyczący Włoch otrzymuje brzmienie:

„We Włoszech:

- region Abruzja: prowincja Pescara,
 - prowincja Bolzano,
 - region Emilia-Romania,
 - region Friuli-Wenecja Julijska,
 - region Lacjum,
 - region Liguria,
 - region Lombardia,
 - region Marche,
 - region Molise: prowincja Campobasso,
 - region Piemont,
 - region Apulia: prowincja Brindisi,
 - region Sardynia,
 - region Toskania,
 - prowincja Trydent,
 - region Umbria,
 - region Dolina Aosty,
 - region Wenecja Euganejska.”.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1984**z dnia 13 grudnia 2018 r.****w sprawie zatwierdzenia systemu „KZR INiG” w odniesieniu do wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE oraz 2009/28/WE**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/12/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7c ust. 4 akapit drugi,uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽²⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 7b i 7c dyrektywy 98/70/WE i załączniku IV do tej dyrektywy oraz w art. 17 i 18 dyrektywy 2009/28/WE i załączniku V do tej dyrektywy określono podobne kryteria zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw i biopłynów oraz podobne procedury weryfikacji spełniania tych kryteriów przez biopaliwa i biopłyny.
- (2) W przypadku gdy biopaliwa i biopłyny mają zostać uwzględnione do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2009/28/WE, państwa członkowskie powinny zobowiązać podmioty gospodarcze do wykazania zgodności biopaliw i biopłynów z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 17 ust. 2–5 tej dyrektywy.
- (3) Komisja może zdecydować, że dobrowolne krajowe lub międzynarodowe systemy ustanawiające normy dotyczące wytwarzania produktów biomasy zawierają dokładne dane wymagane do celów art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE lub wykazują, że partie biopaliw lub biopłynów spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 17 ust. 3, 4 i 5 lub że nie zmodyfikowano ani nie usunięto żadnych materiałów w sposób zamierzony, tak by partia lub jej część mogły zostać objęte przepisami załącznika IX. W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawi dowód lub dane uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją zatwierdzającą, przedstawiania dalszych dowodów spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju.
- (4) Wniosek o uznanie, że dobrowolny system „KZR INiG” wykazuje zgodność partii biopaliw z kryteriami zrównoważonego rozwoju ustanowionymi w dyrektywie 98/70/WE i w dyrektywie 2009/28/WE został przedłożony Komisji dnia 11 sierpnia 2017 r. System, zarejestrowany pod adresem ul. Lubicz 25A, 31-503 Kraków, obejmuje szeroki zakres surowców, w tym odpady i pozostałości, oraz cały łańcuch dowodowy.
- (5) W wyniku oceny dobrowolnego systemu „KZR INiG” Komisja uznała, że spełnia on w stopniu wystarczającym kryteria zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 98/70/WE i dyrektywie 2009/28/WE oraz że zastosowano w nim metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami określonymi w art. 7c ust. 1 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE.
- (6) Ocena systemu „KZR INiG” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załączniku IV do dyrektywy 98/70/WE i w załączniku V do dyrektywy 2009/28/WE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dobrowolny system „KZR INiG System” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia w dniu 11 sierpnia 2017 r., wykazuje, że partie biopaliw i biopłynów wyprodukowane zgodnie z normami dotyczącymi produkcji biopaliw i biopłynów określonymi w tym systemie spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju ustanowione w art. 7b ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 98/70/WE oraz w art. 17 ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 2009/28/WE.

System ten zawiera także dokładne dane do celów art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE oraz art. 7b ust. 2 dyrektywy 98/70/WE.

Artykuł 2

W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia w dniu 11 sierpnia 2017 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian w celu ustalenia, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli doszło do poważnego, strukturalnego naruszenia tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 7c ust. 6 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 6 dyrektywy 2009/28/WE;
- c) jeżeli system nie wdroży norm niezależnego audytu określonych w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 7c ust. 5 akapit trzeci dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 5 akapit trzeci dyrektywy 2009/28/WE, lub ulepszeń innych elementów systemu uznanych za mające istotne znaczenie dla utrzymania ważności zatwierdzenia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 3 stycznia 2024 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1985**z dnia 13 grudnia 2018 r.****w sprawie niezatwierdzenia *Willaertia magna c2c maky* jako substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 11****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 marca 2014 r. właściwy organ oceniający z Francji otrzymał wniosek o zatwierdzenie mikroorganizmu *Willaertia magna c2c maky* do stosowania w charakterze substancji czynnej w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 11, czyli w środkach do konserwacji płynów chłodzących i środkach stosowanych w procesach technologicznych, opisanych w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (2) W dniu 15 marca 2017 r. właściwy organ oceniający z Francji przedłożył sprawozdanie z oceny wraz z wnioskami zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) W dniu 26 kwietnia 2018 r. Komitet ds. Produktów Biobójczych wydał opinię Europejskiej Agencji Chemikaliów, uwzględniając wnioski właściwego organu oceniającego ⁽²⁾.
- (4) Zgodnie z tą opinią nie można oczekiwać, że produkty biobójcze należące do grupy produktowej 11 i zawierające *Willaertia magna c2c maky* spełnią kryteria ustanowione w art. 19 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 528/2012. W szczególności w scenariuszach ocenionych w ramach oceny ryzyka dla zdrowia ludzi stwierdzono niedopuszczalne rodzaje ryzyka i nie można było określić bezpiecznego zastosowania. Ponadto nie została w dostateczny sposób wykazana naturalna skuteczność *Willaertia magna c2c maky* w zwalczaniu *Legionella pneumophila*.
- (5) Uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Chemikaliów, Komisja uznaje, że nie należy zatwierdzać *Willaertia magna c2c maky* do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 11.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1Nie zatwierdza się *Willaertia magna c2c maky* jako substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 11.⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Opinia Komitetu ds. Produktów Biobójczych w sprawie wniosku o zatwierdzenie substancji czynnej: *Willaertia magna c2c maky*, grupa produktowa: 11, ECHA/BPC/206/2018, przyjęta w dniu 26 kwietnia 2018 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1986**z dnia 13 grudnia 2018 r.****ustanawiająca indywidualne programy kontroli i inspekcji dotyczące niektórych połowów oraz uchylająca decyzje wykonawcze 2012/807/UE, 2013/328/UE, 2013/305/UE oraz 2014/156/UE**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 ustanawia przepisy dotyczące kontroli wszystkich działań wchodzących w zakres wspólnej polityki rybołówstwa prowadzonych na terytorium państw członkowskich lub na wodach Unii bądź przez unijne statki rybackie lub też – bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa członkowskiego bandery – przez obywateli państw członkowskich, oraz stanowi w szczególności, iż państwa członkowskie zapewniają, aby kontrola, inspekcje i egzekwowanie przepisów prowadzono w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do sektorów, statków lub osób, a także na podstawie zarządzania ryzykiem.
- (2) Zgodnie z art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 Komisja może, w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi, przyjmować indywidualne programy kontroli i inspekcji w odniesieniu do określonych rodzajów połowów i basenów morskich.
- (3) Indywidualne programy kontroli i inspekcji zostały przyjęte przez Komisję w odniesieniu do kilku basenów morskich i zostały zrealizowane przez państwa członkowskie w ramach wspólnych planów rozmieszczenia; Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa („EFCA”) zapewnia operacyjną koordynację działań inspekcyjnych w tym kontekście.
- (4) W niedawnej ocenie REFIT ⁽²⁾ Komisji stwierdzono, że indywidualne programy kontroli i inspekcji stanowią skuteczne i efektywne narzędzie służące poprawie współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi.
- (5) Indywidualne programy kontroli i inspekcji ustanowione decyzjami wykonawczymi Komisji 2012/807/UE ⁽³⁾, 2013/328/UE ⁽⁴⁾ i 2013/305/UE ⁽⁵⁾ tracą ważność dnia 31 grudnia 2018 r. Programy takie powinny obowiązywać również po tej dacie, aby nadal wspierać współpracę i wymianę danych między państwami członkowskimi, a także propagować równe warunki działania w zakresie inspekcji i działań kontrolnych w całej Unii.
- (6) Aby uprościć przyjmowanie indywidualnych programów kontroli i inspekcji oraz zapewnić ich spójną realizację na szczeblu Unii, te indywidualne programy kontroli i inspekcji należy ująć w jednej decyzji. Należy dokonać przeglądu obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich, aby dostosować te obowiązki do nowych wartości odniesienia i w miarę możliwości ograniczyć obciążenia administracyjne.
- (7) W celu zapewnienia spójności między basenami morskimi należy również zmienić indywidualny program kontroli i inspekcji ustanowiony decyzją wykonawczą Komisji 2014/156/UE ⁽⁶⁾, w tym wartości odniesienia i obowiązki sprawozdawcze.
- (8) Zgodnie z art. 95 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 indywidualne programy kontroli i inspekcji powinny określić zakres, cele i priorytety oraz wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ COM(2017) 192 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=COM:2017:192:FIN>.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/807/UE z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów pelagicznych na wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku (Dz.U. L 350 z 20.12.2012, s. 99).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/328/UE z dnia 25 czerwca 2013 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, gładzicy i soli w cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak, wschodniej części kanału La Manche, wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim (Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 61).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/305/UE z dnia 21 czerwca 2013 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota w Morzu Bałtyckim (Dz.U. L 170 z 22.6.2013, s. 66).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/156/UE z dnia 19 marca 2014 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym, włócznika w Morzu Śródziemnym oraz połowów sardynki i sardeli w północnym Adriatyku (Dz.U. L 85 z 21.3.2014, s. 15).

- (9) Aby uwzględnić niedawno przyjęte unijne środki ochrony i zarządzania w dziedzinie rybołówstwa, należy poszerzyć zakres indywidualnych programów kontroli i inspekcji o niektóre dodatkowe stada i połowy. Należy również uwzględnić połowy rekreacyjne w odniesieniu do stad objętych unijnymi środkami ochrony oraz połowy zarządzane przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem. Należy również dostosować priorytety indywidualnych programów kontroli i inspekcji do priorytetów wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności w odniesieniu do realizacji obowiązku wyładunku.
- (10) Niniejsza decyzja powinna zatem obejmować określone połowy w Morzu Bałtyckim, Morzu Północnym, wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku, wschodnim Atlantyku, Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym.
- (11) Art. 95 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 stanowi, iż wartości odniesienia określone w indywidualnym programie kontroli i inspekcji w odniesieniu do działań inspekcyjnych należy ustalić na podstawie zarządzania ryzykiem. W tym celu, a także aby zapewnić spójne podejście do kontroli i inspekcji w obrębie basenu morskiego oraz równe warunki działania dla połowów różnych państw członkowskich, należy stosować zharmonizowaną metodykę oceny ryzyka. Państwa członkowskie powinny ustanowić zharmonizowaną metodykę we współpracy z EFCA; metodyka ta powinna opierać się na prawdopodobnym ryzyku nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
- (12) Państwa członkowskie powinny przekazywać EFCA wyniki swojej oceny ryzyka. EFCA powinna wykorzystywać te informacje przy koordynowaniu oceny ryzyka na szczeblu regionalnym.
- (13) EFCA powinna ustanowić regionalną strategię zarządzania ryzykiem, która będzie realizowana za pomocą wspólnego planu rozmieszczenia określonego w art. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005 ⁽¹⁾.
- (14) Zgodnie z art. 95 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie powinny przyjmować niezbędne środki mające na celu zapewnienie realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w szczególności w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz do okresów i obszarów, w których mają one zostać zastosowane.
- (15) Wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze między zainteresowanymi państwami członkowskimi należy, w stosownych przypadkach, realizować zgodnie ze wspólnymi planami rozmieszczenia ustanowionymi przez EFCA, tak aby przyczyniały się one do ujednoczenia praktyk w zakresie kontroli, inspekcji i nadzoru oraz do koordynacji działań kontrolnych, inspekcyjnych i nadzorczych między właściwymi organami tych państw członkowskich.
- (16) Docelowe wartości odniesienia określające intensywność działań kontrolnych i inspekcyjnych należy ustalić dla statków rybackich w segmentach floty o wysokim i bardzo wysokim ryzyku we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich. Wszystkie docelowe wartości odniesienia należy oceniać z uwzględnieniem dorocznej oceny przeprowadzonej przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie powinny być uprawnione do stosowania alternatywnych docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów.
- (17) W celu realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji, wspólnych planów rozmieszczenia oraz wspólnych działań w zakresie inspekcji i nadzoru konieczna jest wymiana informacji między właściwymi organami państw członkowskich oraz z EFCA w odniesieniu do danych z systemu monitorowania statków, danych z systemu elektronicznego raportowania (obejmujących raporty z działalności połowowej, uprzednie powiadomienia, deklaracje wyładunkowe i przeładunkowe oraz dokumenty sprzedaży) oraz danych dotyczących inspekcji i nadzoru, w tym sprawozdań z inspekcji, obserwacji i w sprawie naruszeń przepisów, jak również przetwarzanie danych osobowych. W każdym przypadku i na każdym poziomie należy zapewnić przestrzeganie obowiązków dotyczących ochrony danych osobowych określonych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁾ i (UE) 2018/1725 ⁽³⁾ oraz, w stosownych przypadkach, przestrzeganie przepisów państw członkowskich transponujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r. ustanawiające Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

- (18) Dane osobowe przetwarzane w celu realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji nie powinny być przechowywane przez okres dłuższy niż dziesięć lat. Okres ten umożliwi właściwym organom państw członkowskich i EFCA wypełnienie obowiązków związanych z działaniami następczymi, sprawozdawczością i oceną indywidualnych programów kontroli i inspekcji. Jeżeli chodzi o dane niezbędne do przeprowadzenia działań następczych w związku z inspekcjami, takich jak postępowania wyjaśniające, postępowania w sprawie naruszenia przepisów, postępowania sądowe lub administracyjne, konieczny jest określony, dłuższy okres przechowywania wynoszący dwadzieścia lat ze względu na czas trwania takich postępowań oraz konieczność korzystania z tych danych do zakończenia takich postępowań. Ponadto, jeżeli dane są wykorzystywane do celów naukowych i na potrzeby doradztwa naukowego, okres przechowywania danych należy przedłużyć, aby umożliwić długoterminowe monitorowanie naukowe i ocenę żywych zasobów morza.
- (19) Państwa członkowskie powinny opracować i przysłać Komisji sprawozdania roczne z realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji. Komisja powinna wykorzystać te sprawozdania do oceny realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji oraz do oceny ich adekwatności i skuteczności. Taka ocena może stanowić podstawę przeglądu indywidualnych programów inspekcji i kontroli.
- (20) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsza decyzja ustanawia indywidualne programy kontroli i inspekcji dotyczące:
- połowów eksploatujących stada lub gatunki objęte planami wieloletnimi, o których mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁽¹⁾, oraz planami przyjętymi zgodnie z art. 18 tego rozporządzenia, jak również objęte innymi środkami unijnymi przyjętymi na podstawie art. 43 ust. 3 Traktatu, przewidującymi ograniczenia ilościowe i przydział uprawnień do połowów;
 - połowów eksploatujących gatunki objęte obowiązkiem wyładunku zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - niektórych połowów eksploatujących stada lub gatunki objęte środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem,
- jak określono w załącznikach I–V.
2. Indywidualne programy kontroli i inspekcji są określone w załącznikach I–V i są realizowane przez państwa członkowskie, o których mowa w tych załącznikach („zainteresowane państwa członkowskie”).

Artykuł 2

Zakres

Indywidualne programy kontroli i inspekcji obejmują następujące działania:

- działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 w obszarach wymienionych w załącznikach I–V do niniejszej decyzji („dane obszary”);
- działalność związaną z połowami, w tym wazenie, przetwarzanie, wprowadzanie do obrotu, przewożenie i przechowywanie produktów rybołówstwa;
- przywóz i przywóz pośredni zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008⁽²⁾ w odniesieniu do połowów objętych załącznikiem I;
- wywóz i powrotny wywóz zgodnie z art. 2 ust. 13 i 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 w odniesieniu do połowów objętych załącznikiem I;
- połowy rekreacyjne określone w art. 4 pkt 28 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, jeżeli są objęte unijnymi środkami ochrony i są wyszczególnione w odpowiednim załączniku;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

- f) środki nadzwyczajne zgodnie z art. 108 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz środki Komisji w przypadku poważnego zagrożenia dla żywych zasobów morza zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 3

Cele

1. Indywidualne programy kontroli i inspekcji zapewniają jednolite i skuteczne wdrożenie środków ochrony i kontroli obowiązujących w odniesieniu do stad i połowów, o których mowa w załącznikach I–V.
2. Działania kontrolne i inspekcyjne prowadzone w ramach każdego indywidualnego programu kontroli i inspekcji mają w szczególności na celu zapewnienie przestrzegania następujących przepisów:
 - a) przepisów o zarządzaniu uprawnieniami do połowów oraz wszelkich indywidualnych warunków z nimi związanych, w tym w zakresie monitorowania poziomu wykorzystania kwot oraz systemu nakładów połowowych w przedmiotowych obszarach;
 - b) przepisów o obowiązkach sprawozdawczych w odniesieniu do działalności połowowej, w szczególności w zakresie wiarygodności odnotowanych i zgłaszanych informacji;
 - c) przepisów o obowiązku wyładunku wszystkich połowów gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013 oraz środków mających na celu ograniczenie odrzutów, przewidzianych w tytule IIIa rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 ⁽¹⁾;
 - d) specjalnych przepisów dotyczących wazenia określonych gatunków pelagicznych przewidzianych w art. 78–89 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ⁽²⁾;
 - e) przepisów szczegółowych zatwierdzonych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem w odniesieniu do stad i obszarów wchodzących w zakres niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Priorytety

1. Zainteresowane państwa członkowskie prowadzą kontrolę i inspekcję w odniesieniu do działalności połowowej i działalności związanej z połowami w odniesieniu do różnych stad i obszarów, o których mowa w załącznikach I–V do niniejszej decyzji, na podstawie zarządzania ryzykiem, zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i art. 98 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.
2. Każde zainteresowane państwo członkowskie przypisuje kontroli i inspekcjom poziom priorytetowości na podstawie wyników oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z procedurami określonymi w art. 5.
3. Każdy statek rybacki lub każdy segment floty, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. b), podlega kontroli i inspekcjom zgodnie z poziomem priorytetowości przypisanym zgodnie z ust. 2, aby zapewnić, by wszystkie stada objęte połowami określonymi w załącznikach I–V były należycie uwzględnione.
4. Inspekcje na lądzie dotyczące operatorów prowadzących działalność związaną z połowami przeprowadza się, gdy odnoszą się do danego etapu w łańcuchu połowów/wprowadzania do obrotu i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 6.

Artykuł 5

Procedury oceny ryzyka oraz związek ze wspólnymi planami rozmieszczenia

1. Co najmniej raz w roku zainteresowane państwa członkowskie oceniają ryzyko w odniesieniu do połowów wymienionych w załącznikach I–V zgodnie ze zharmonizowaną metodyką ustaloną przez państwa członkowskie we współpracy z Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa („EFCA”) i w oparciu o prawdopodobne ryzyko nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
2. Metodyka oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, przewiduje, że państwa członkowskie:
 - a) rozpatrują, wykorzystując wszystkie dostępne i istotne informacje, prawdopodobieństwo wystąpienia przypadku nieprzestrzegania przepisów oraz jego ewentualne konsekwencje;
 - b) określają poziom ryzyka według stad, narzędzi połowowych, odnośnego obszaru (zwanego dalej „segmentem floty”) i okresu w roku, na podstawie prawdopodobieństwa wystąpienia i ewentualnych konsekwencji. Szacowany poziom ryzyka wyraża się jako „bardzo wysoki”, „wysoki”, „średni” lub „niski”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

3. W ramach wspólnego planu rozmieszczenia ustanowionego przez EFCA zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 („wspólny plan rozmieszczenia”) każde zainteresowane państwo członkowskie przekazuje EFCA wyniki swojej oceny ryzyka. Aby ułatwić programowanie strategii zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 6, określa się stwierdzony rodzaj ewentualnego (ryzyka) nieprzestrzegania obowiązujących przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Państwa członkowskie niezwłocznie informują EFCA o wszelkich zmianach dotyczących szacowanego poziomu ryzyka.
4. EFCA wykorzystuje informacje otrzymane od państw członkowskich przy koordynowaniu oceny ryzyka na szczeblu regionalnym.
5. Zainteresowane państwa członkowskie sporządzają wykaz swoich statków, wskazując w nim przynajmniej statki średniego, wysokiego i bardzo wysokiego ryzyka. Wykaz statków jest regularnie aktualizowany z uwzględnieniem informacji zebranych w trakcie działań kontrolnych i inspekcyjnych, w tym w trakcie wspólnych kontroli i inspekcji, oraz wszelkich istotnych informacji dostarczonych przez inne państwa członkowskie.
6. W przypadku gdy statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego, które nie jest zainteresowanym państwem członkowskim, lub statek rybacki państwa trzeciego prowadzi działalność na danych obszarach, poziom ryzyka zgodnie z ust. 5 określa nadbrzeżne państwo członkowskie, na którego wodach statek rybacki prowadzi działalność, chyba że organy państwa bandery podadzą, w ramach art. 8 niniejszej decyzji, poziom tego ryzyka.
7. W ramach wspólnego planu rozmieszczenia i ze względów operacyjnych zainteresowane państwa członkowskie przekazują EFCA wykaz statków ustanowiony zgodnie z ust. 5 i 6. W celu ułatwienia skutecznych działań kontrolnych i inspekcyjnych określa się stwierdzony rodzaj ryzyka mający zastosowanie do statków. Zainteresowane państwa członkowskie niezwłocznie informują EFCA o wszelkich zmianach po aktualizacji swoich wykazów.

Artykuł 6

Krajowe i regionalne strategie zarządzania ryzykiem

1. Na podstawie wyników oceny ryzyka każde zainteresowane państwo członkowskie ustanawia co najmniej raz w roku krajową strategię zarządzania ryzykiem ukierunkowaną na zapewnienie przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Strategia ta obejmuje identyfikację, opis i przydział odpowiednich zasobów, instrumentów kontroli i środków służących do przeprowadzania inspekcji, z uwzględnieniem zidentyfikowanego poziomu ryzyka, charakteru ryzyka nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa oraz z uwzględnieniem osiągnięcia docelowych wartości odniesienia.
2. EFCA – na podstawie regionalnej oceny ryzyka, o której mowa w art. 5 ust. 4 niniejszej decyzji – ustanawia regionalną strategię zarządzania ryzykiem zgodną z ust. 1 niniejszego artykułu. EFCA koordynuje i realizuje tę regionalną strategię zarządzania ryzykiem poprzez wspólny plan rozmieszczenia.

Artykuł 7

Docelowe wartości odniesienia

1. Bez uszczerbku dla docelowych wartości odniesienia określonych w pkt 4 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 docelowe wartości odniesienia dla inspekcji statków rybackich określono w pkt 4, odpowiednio, załączników I–V do niniejszej decyzji.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą stosować ewentualnie różne docelowe wartości odniesienia wyrażone jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów, zgodnie ze zharmonizowaną metodyką ustanowioną we współpracy z EFCA, aby osiągnąć cele określone w art. 3 niniejszej decyzji, pod warunkiem że:
 - a) szczegółowa analiza działalności połowowej lub działalności związanej z połowami oraz zagadnień związanych z egzekwowaniem przepisów uzasadnia potrzebę ustanowienia docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów;
 - b) zainteresowane państwa członkowskie określają działania w zakresie kontroli i inspekcji, jak również strategię służącą osiągnięciu wyników oczekiwanych w związku z poprawą poziomu przestrzegania przepisów;
 - c) wartości odniesienia wyrażone jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów nie mają negatywnego wpływu na cele, priorytety i procedury oparte na analizie ryzyka, określone w indywidualnych programach kontroli i inspekcji;
 - d) wartości odniesienia wyrażone jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów są zgłaszane Komisji najpóźniej rok po wejściu w życie niniejszej decyzji i następnie co 2 lata, przy czym Komisja nie zgłosi sprzeciwu wobec tych wartości w terminie 90 dni od zgłoszenia.

3. Wszystkie docelowe wartości odniesienia podlegają ocenie rocznej na podstawie sprawozdań oceniających, o których mowa w art. 11 ust. 1, oraz – w stosownych przypadkach – podlegają przeglądowi w ramach oceny określonej w art. 11 ust. 6.

4. W stosownych przypadkach skuteczność docelowym wartościom odniesienia, o których mowa w niniejszym artykule, nadaje się we wspólnym planie rozmieszczenia.

Artykuł 8

Współpraca między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi

1. Zainteresowane państwa członkowskie współpracują podczas realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji.

2. W stosownych przypadkach wszystkie pozostałe państwa członkowskie współpracują z zainteresowanymi państwami członkowskimi i EFCA, aby osiągnąć cele wspólnych planów rozmieszczenia.

3. Zainteresowane państwa członkowskie i EFCA mogą współpracować z właściwymi organami państw trzecich na rzecz realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji.

Artykuł 9

Wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze

1. Aby zwiększyć efektywność i skuteczność krajowych systemów kontroli rybołówstwa, zainteresowane państwa członkowskie prowadzą, w stosownych przypadkach, wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze na swoich terytoriach oraz na wodach podlegających ich jurysdykcji oraz – w stosownych przypadkach – na wodach międzynarodowych. Nie naruszając przepisów art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w stosownych przypadkach, działania te prowadzone są w ramach wspólnych planów rozmieszczenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 768/2005.

2. Do celów wspólnych działań inspekcyjnych i nadzorczych każde z zainteresowanych państw członkowskich:

- a) zapewnia, aby urzędnicy i inspektorzy unijni z innych zainteresowanych państw członkowskich byli zapraszani do uczestnictwa we wspólnych działaniach inspekcyjnych i nadzorczych;
- b) ustanawia wspólne procedury operacyjne mające zastosowanie do statków nadzorujących;
- c) stosuje standardowe procedury inspekcji, uzgodnione z EFCA w ramach wspólnego planu rozmieszczenia;
- d) w stosownych przypadkach wyznacza punkty kontaktowe, o których mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

3. We wspólnych działaniach inspekcyjnych i nadzorczych mogą uczestniczyć urzędnicy z zainteresowanych państw członkowskich i inspektorzy unijni.

Artykuł 10

Wymiana danych

1. W celu realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji każde zainteresowane państwo członkowskie zapewnia elektroniczną wymianę z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi i EFCA danych dotyczących działalności połowowej i działalności związanej z połowami, objętej indywidualnymi programami kontroli i inspekcji.

Wymiana danych, o której mowa w akapicie pierwszym, jest zgodna z art. 111 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz z art. 118 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011 i załącznikiem XII do tego rozporządzenia.

2. Dane wymieniane zgodnie z ust. 1 mogą obejmować dane osobowe. EFCA i państwa członkowskie mogą przetwarzać dane osobowe, do których mają dostęp zgodnie z ust. 1, w celu wykonania swoich zadań i obowiązków w ramach indywidualnych programów kontroli i inspekcji. EFCA i państwa członkowskie wprowadzają, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2016/679 i art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1725, środki zapewniające odpowiednią ochronę danych osobowych.

3. Dane osobowe zawarte w informacjach wymienianych na podstawie ust. 1 nie są przechowywane przez okres dłuższy niż 10 lat, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie dane osobowe są niezbędne do przeprowadzenia działań następczych związanych z postępowaniem w związku z naruszeniem przepisów, inspekcją bądź postępowaniem sądowym lub administracyjnym. W takim przypadku dane osobowe mogą być przechowywane przez 20 lat. Jeżeli dane osobowe zawarte w informacjach wymienianych na podstawie ust. 1 są przechowywane przez dłuższy okres, dane te są anonimizowane.

4. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 3 dane osobowe zawarte w informacjach wymienianych na podstawie ust. 1 mogą być przechowywane przez okres przekraczający okresy określone w ust. 3 wyłącznie do celów prowadzenia badań naukowych i na potrzeby doradztwa naukowego zgodnie z art. 89 rozporządzenia (UE) 2016/679.
5. Państwa członkowskie przetwarzają dane osobowe zgromadzone na podstawie niniejszej decyzji zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679.
6. EFCA i organy państw członkowskich zapewniają bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych, które odbywa się na podstawie niniejszej decyzji. EFCA i organy państw członkowskich współpracują w zakresie realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem.
7. EFCA i państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony poufności informacji otrzymanych na podstawie niniejszej decyzji zgodnie z art. 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 11

Przekazywanie informacji i ocena

1. Do dnia 31 marca każdego roku każde państwo członkowskie przesyła Komisji i EFCA sprawozdanie dotyczące działań kontrolnych i inspekcyjnych prowadzonych w ramach indywidualnych programów kontroli i inspekcji w poprzednim roku kalendarzowym.
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej informacje wymienione w załączniku VI.
3. Informacje, o których mowa w załączniku VI pkt IV, są nadal wymieniane i aktualizowane w każdym sprawozdaniu do momentu zakończenia danego działania zgodnie z prawem zainteresowanego państwa członkowskiego. Jeżeli po wykryciu poważnego naruszenia nie podjęto żadnych działań, należy podać wyjaśnienie.
4. W przypadku połowów, o których mowa w załączniku I, informacje, o których mowa w załączniku VI pkt IV, są przekazywane Komisji i EFCA drogą elektroniczną do dnia 15 września i są aktualizowane do dnia 31 marca następnego roku.
5. W ramach rocznej oceny skuteczności wspólnych planów rozmieszczenia, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 768/2005, EFCA uwzględnia sprawozdania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
6. Co najmniej raz na dwa lata Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury w celu dokonania oceny realizacji oraz adekwatności i skuteczności indywidualnych programów kontroli i inspekcji oraz ich ogólnego wpływu na przestrzeganie przepisów przez statki rybackie i operatorów.

Artykuł 12

Uchylenie i okres przejściowy

Nie naruszając przepisów drugiego akapitu niniejszego artykułu, uchyla się decyzje wykonawcze 2012/807/UE, 2013/328/UE, 2013/305/UE i 2014/156/UE.

Decyzje wykonawcze 2012/807/UE, 2013/328/UE, 2013/305/UE i 2014/156/UE mają jednak nadal zastosowanie do sprawozdania, które państwa członkowskie mają przedłożyć w 2019 r. w odniesieniu do działań kontrolnych i inspekcyjnych przeprowadzonych w 2018 r.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE NA TEMAT INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCIJ DOTYCZĄCEGO POŁOWÓW GATUNKÓW ICCAT ⁽¹⁾ WE WSCHODNIM ATLANTYKU I W MORZU ŚRÓDZIEMNYM ORAZ POŁOWÓW NIEKTÓRYCH GATUNKÓW DENNYCH I PELAGICZNYCH W MORZU ŚRÓDZIEMNYM

1. Ten indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje obszary geograficzne określone w następujący sposób:
 - a) „wschodni Atlantyk” oznacza podobszary VII, VIII, IX i X Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES ⁽²⁾) zgodnie z definicją zawartą w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 218/2009 oraz rejon FAO ⁽³⁾ 34.1.2;
 - b) „Morze Śródziemne” oznacza podobszary FAO 37.1, 37.2 i 37.3 lub podobszary geograficzne 1–27 określone w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 ⁽⁴⁾;
 - c) „północny Adriatyk” i „południowy Adriatyk” oznaczają podobszary geograficzne 17 i 18 określone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1343/2011;
 - d) „Cieśnina Sycylijska” oznacza podobszary geograficzne 12, 13, 14, 15 i 16 określone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1343/2011;
2. Zainteresowane państwa członkowskie to: Chorwacja, Cypr, Francja, Grecja, Hiszpania, Malta, Portugalia, Słowenia i Włochy.
3. W programie należy uwzględnić następujące połowy:
 - połowy (w tym połowy rekreacyjne) stad tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym,
 - połowy (w tym połowy rekreacyjne) włócznika w Morzu Śródziemnym,
 - połowy tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym,
 - połowy sardynki europejskiej i sardeli europejskiej w północnym i południowym Adriatyku,
 - połowy morszczuka europejskiego i krewetki głębokowodnej różowej w Cieśninie Sycylijskiej,
 - połowy krewetek głębokowodnych w Morzu Lewantyńskim i Morzu Jońskim,
 - połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) w wodach Unii Morza Śródziemnego,
 - połowy gatunków objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013.
4. Docelowe wartości odniesienia dla inspekcji

Państwa członkowskie określone w pkt 2 niniejszego załącznika wdrażają następujące wartości odniesienia:

- a) Działania inspekcyjne na morzu.

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji na morzu (z wyjątkiem nadzoru z powietrza) przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

- b) Inspekcje przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą).

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji przy wyładunku przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

⁽¹⁾ Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego.

⁽²⁾ Obszary ICES (Międzynarodowej Rady Badań Morza) określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

⁽³⁾ Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

- c) Inspekcje tonarów i obiektów hodowlanych związanych z połowami stad tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

Co roku inspekcje obejmują 100 % operacji umieszczania w sadzach i czynności transferu w tonarach i obiektach hodowlanych, w tym operacje uwalniania ryb.

ZAŁĄCZNIK II

**SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE NA TEMAT INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCI
DOTYCZĄCEGO NIEKTÓRYCH POŁOWÓW W MORZU CZARNYM**

1. Ten indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje obszary geograficzne określone w następujący sposób:

wody Unii Morza Czarnego, przy czym, „Morze Czarne” oznacza podobszar geograficzny 29 Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) określony w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1343/2011.

2. Zainteresowane państwa członkowskie to Bułgaria i Rumunia.

3. W programie należy uwzględnić następujące połowy:

- połowy turbota w Morzu Czarnym,
- połowy gatunków objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

4. Docelowe wartości odniesienia dla inspekcji

Państwa członkowskie określone w pkt 2 niniejszego załącznika wdrażają następujące wartości odniesienia:

a) Działania inspekcyjne na morzu.

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji na morzu (z wyjątkiem nadzoru z powietrza) przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

b) Inspekcje przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą).

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji przy wyładunku przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

—

ZAŁĄCZNIK III

**SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE NA TEMAT INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCIJ
DOTYCZĄCEGO POŁOWÓW NIEKTÓRYCH GATUNKÓW PELAGICZNYCH I DENNYCH W MORZU
BAŁTYCKIM**

1. Ten indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje obszary geograficzne określone w następujący sposób:
wody Unii Morza Bałtyckiego, przy czym „Morze Bałtyckie” oznacza obszary ICES IIIb, IIIc i IIId.

2. Zainteresowane państwa członkowskie to: Dania, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Niemcy, Polska i Szwecja.

3. W programie należy uwzględnić następujące połowy:

- połowy dorsza atlantyckiego (w tym połowy rekreacyjne w podrejonach 22–24), śledzia atlantyckiego, łososa atlantyckiego, szprota,
- połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) w wodach Unii Morza Bałtyckiego,
- połowy gatunków objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

4. Docelowe wartości odniesienia dla inspekcji

Państwa członkowskie określone w pkt 2 niniejszego załącznika wdrażają następujące wartości odniesienia:

a) Działania inspekcyjne na morzu.

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji na morzu (z wyjątkiem nadzoru z powietrza) przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

b) Inspekcje przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą).

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji przy wyładunku przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

—

ZAŁĄCZNIK IV

**SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE NA TEMAT INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCI
DOTYCZĄCEGO POŁOWÓW NIEKTÓRYCH GATUNKÓW DENNYCH I PELAGICZNYCH W MORZU
PÓŁNOCNYM I W REJONIE ICES IIa**

1. Ten indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje obszary geograficzne określone w następujący sposób:
 - wody Unii Morza Północnego, przy czym „Morze Północne” oznacza obszary ICES IIIa oraz IV,
 - wody Unii rejonu ICES IIa.
2. Zainteresowane państwa członkowskie to: Belgia, Dania, Francja, Irlandia, Niderlandy, Niemcy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.
3. W programie należy uwzględnić następujące połowy:
 - połowy makreli, śledzia atlantyckiego, ostroboka, błękitka, argentynej smukłej, szprota; dobijakowatych i okowiela; dorsza atlantyckiego, plamiaka, witlinka, czarniaka, homarca, soli, gładzicy, morszcuka europejskiego, krewetki północnej,
 - połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*),
 - połowy gatunków objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

4. Docelowe wartości odniesienia dla inspekcji

Państwa członkowskie określone w pkt 2 niniejszego załącznika wdrażają następujące wartości odniesienia:

- a) Działania inspekcyjne na morzu.

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji na morzu (z wyjątkiem nadzoru z powietrza) przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

- b) Inspekcje przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą).

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji przy wyładunku przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

ZAŁĄCZNIK V

SZCZEGÓLWE INFORMACJE NA TEMAT INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCIJ DOTYCZĄCEGO POŁOWÓW NIEKTÓRYCH GATUNKÓW DENNYCH I PELAGICZNYCH W WODACH ZACHODNICH PÓŁNOCNO-WSCHODNIEGO ATLANTYKU

1. Ten indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje obszary geograficzne określone w następujący sposób:

wody Unii wód zachodnich północno-wschodniego Atlantyku, przy czym „wody zachodnie północno-wschodniego Atlantyku” oznaczają: obszary ICES V (z wyjątkiem Va i tylko wody Unii obszaru Vb), VI i VII, VIII, IX i X (wody wokół Azorów) oraz obszary CECAF ⁽¹⁾ 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.0 (wody wokół Madery i Wysp Kanaryjskich).

2. Zainteresowane państwa członkowskie to: Belgia, Dania, Estonia, Francja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Łotwa, Niemcy, Polska, Portugalia i Zjednoczone Królestwo.

3. W programie należy uwzględnić następujące połowy:

- połowy makreli, śledzia atlantyckiego, ostroboka, błękitka, kaprosza, sardeli europejskiej, argentynej smukłej, sardynki europejskiej i szprota w wodach Unii podobszarów ICES V, VI, VII, VIII i IX oraz w wodach Unii rejonu CECAF 34.1.11,
- połowy stad morszczuka europejskiego, które występują w rejonie ICES Vb (wody Unii), VIa (wody Unii), podobszarze ICES VII oraz rejonach ICES VIII a, b, d, e (zwane zwykle północnym stadem morszczuka europejskiego),
- połowy stad, które występują w rejonach VIIIc i IXa, określonych przez Międzynarodową Radę Badań Morza (zwane zwykle południowym stadem morszczuka europejskiego); połowy stada homarca, które występuje w rejonie ICES VIIIc i IXa,
- połowy stada soli w rejonach ICES VIIIa, VIIIb i VIIe ⁽²⁾,
- połowy dorsza atlantyckiego, soli i gładzicy w wodach Unii obszarów ICES VIa, VIIa oraz VIId,
- połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) w wodach Unii obszarów ICES VI, VII, VIII oraz IX,
- połowy gatunków objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

4. Docelowe wartości odniesienia dla inspekcji

Państwa członkowskie określone w pkt 2 niniejszego załącznika wdrażają następujące wartości odniesienia:

a) Działania inspekcyjne na morzu.

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji na morzu (z wyjątkiem nadzoru z powietrza) przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

b) Inspekcje przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą).

Co roku co najmniej 60 % wszystkich inspekcji przy wyładunku przeprowadza się na statkach rybackich należących do segmentów floty zaliczonych do dwóch najwyższych kategorii ryzyka określonych zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, zapewniając, by oba te segmenty floty były odpowiednio i proporcjonalnie uwzględnione.

⁽¹⁾ Obszary CECAF (środkowy i wschodni Atlantyk lub główny obszar połowowy FAO 34) określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

⁽²⁾ W oczekiwaniu na przyjęcie przedstawionych wniosków dotyczących rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiających wieloletnie plany zarządzania połowami gatunków dennych w zachodnich wodach UE.

ZAŁĄCZNIK VI

TREŚĆ SPRAWOZDANIA OCENIAJĄCEGO

Sprawozdania oceniające zawierają co najmniej następujące informacje:

I. Ogólna analiza przeprowadzonych działań w zakresie kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów

Zainteresowane państwa członkowskie zgłaszają następujące informacje w podziale na baseny morskie zgodnie z załącznikami I–V:

- wyniki oceny ryzyka wraz z opisem ryzyka i zagrożeń zidentyfikowanych przez zainteresowane państwo członkowskie w odniesieniu do połowów objętych indywidualnymi programami kontroli i inspekcji (w stosownych przypadkach należy podać informacje na temat procesu przeglądu/aktualizacji),
- zestawienie w formie tabeli dotyczące segmentów floty i ich poziomów ryzyka,
- szczegółowe informacje na temat strategii zarządzania ryzykiem.

II. Szczegółowa analiza przeprowadzonych działań w zakresie kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów

Zainteresowane państwa członkowskie zgłaszają następujące informacje w podziale na baseny morskie zgodnie z załącznikami I–V.

Tabela 1

Zestawienie danych o inspekcjach na morzu

Dni patrolowe [w dniach]	
Liczba wszystkich inspekcji na morzu	
Liczba wszystkich podejrzewanych poważnych naruszeń	
Liczba inspekcji na morzu na statkach rybackich z segmentów floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba inspekcji na morzu na statkach rybackich z segmentów floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba inspekcji na morzu na statkach rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka	
Średni wskaźnik wszystkich poważnych naruszeń (*) [w %]	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o najwyższej kategorii ryzyka [w %]	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka [w %]	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka [w %]	

(*) Wskaźnik naruszeń to stosunek liczby podejrzewanych naruszeń do liczby inspekcji, wyrażony w %.

Tabela 2

Zestawienie danych o nadzorze na morzu

Czas nadzoru z powietrza (w godzinach)	
Liczba wszystkich przypadków obserwacji w wyniku nadzoru powietrznego	
Liczba wszystkich przypadków obserwacji ze statków patrolowych	
Liczba wszystkich podejrzewanych poważnych naruszeń	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka	

Tabela 3

Zestawienie danych o działaniach inspekcyjnych przy wyładunku (inspekcje w portach i przed pierwszą sprzedażą)

Liczba inspektorów/dni [nieobowiązkowo]	
Liczba wszystkich inspekcji przy wyładunku	
Liczba wszystkich podejrzewanych poważnych naruszeń	
Liczba inspekcji na statkach rybackich z segmentów floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba inspekcji na statkach rybackich z segmentów floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba inspekcji na statkach rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich w segmentach floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Liczba podejrzewanych poważnych naruszeń w przypadku statków rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka	
Średni wskaźnik poważnych naruszeń (*) (łącznie)	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o najwyższej kategorii ryzyka	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o drugiej najwyższej kategorii ryzyka	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*) w przypadku statków rybackich z segmentów floty o kategoriach ryzyka innych niż najwyższa i druga najwyższa kategoria ryzyka [w %]	

(*) Wskaźnik naruszeń to stosunek liczby podejrzewanych naruszeń do liczby inspekcji, wyrażony w %.

Tabela 4

Zestawienie danych o działaniach inspekcyjnych na łódzie przeprowadzonych w odniesieniu do operatorów (z wyłączeniem inspekcji w portach i przed pierwszą sprzedażą, których dotyczy tabela 3)

Liczba inspektorów/dni na łódzie [nieobowiązkowo]	
Liczba wszystkich inspekcji na łódzie	
Liczba wszystkich podejrzewanych poważnych naruszeń	
Wskaźnik poważnych naruszeń (*)	

(*) Wskaźnik naruszeń to stosunek liczby podejrzewanych naruszeń do liczby inspekcji, wyrażony w %.

III. Kontrola obowiązku wyładunku

Państwa członkowskie przekazują szczegółowe informacje na temat zasobów, instrumentów i środków, które przewidziano na potrzeby kontroli obowiązku wyładunku, oraz wyniki kontroli.

W szczególności należy podać co najmniej następujące informacje:

- 1) łączna liczba statków z obserwatorem kontroli;
- 2) liczba statków wyposażonych w telewizję przemysłową (CCTV);
- 3) liczba inspekcji na morzu przeprowadzonych z wykorzystaniem analizy ostatniego zaciągu;
- 4) stosowane środki kontroli inne niż środki wymienione w pkt 1–3; należy określić te środki kontroli (np. nadzór z powietrza prowadzony ze statków powietrznych, REM, dron);
- 5) łączna liczba naruszeń obowiązku wyładunku, ze wskazaniem liczby naruszeń, które polegają na nieprzestrzeganiu przepisów zawartych w odpowiednich planach w zakresie odrzutów.

IV. Informacje okresowe o wykrytych naruszeniach

Tabela 5

Format przekazywania informacji zgodnie z art. 11 dla każdej inspekcji, w trakcie której wykryto podejrzewane naruszenie

Nazwa elementu	Kod	Opis i treść
Oznaczenie inspekcji	II.	Kod kraju ISO alpha-2 + 9 cyfr, np. DK201900001
Data inspekcji	DA	RRRR-MM-DD
Rodzaj inspekcji lub kontroli	IT	Morze, wyładunek, transport, pierwsza sprzedaż, przechowywanie, wprowadzanie do obrotu, transfer, kontrola transferu, umieszczanie w sadzach, przeładunek, wypuszczenie, dokumenty (należy wskazać)
Oznaczenie każdego statku rybackiego, pojazdu lub operatora	ID	Numer w unijnym rejestrze floty rybackiej i nazwa statku rybackiego, numer rejestracyjny ICCAT (w stosownych przypadkach) Tonary lub identyfikacja pojazdu lub nazwa przedsiębiorstwa operatora, w tym obiektów hodowlanych.
Narzędzia połowowe	GE	Kod narzędzia zgodny z Międzynarodową normą w zakresie statystycznej klasyfikacji narzędzi połowowych FAO
Rodzaj podejrzewanego naruszenia	TS	Opis naruszenia ze wskazaniem odnośnych przepisów. W stosownych przypadkach należy wskazać rodzaj wykrytego naruszenia, stosując następujące kody: — Poważne naruszenia: — kod 1–12 w odniesieniu do oznaczenia liczbowego (lewa kolumna) w załączniku XXX do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011,

Nazwa elementu	Kod	Opis i treść
		<ul style="list-style-type: none"> — odpowiednio kod „13”, „14” i „15” w odniesieniu do art. 90 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia w sprawie kontroli, — kod „a”-„p” w odniesieniu do załącznika VIII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 ⁽¹⁾. — W przypadku naruszeń, które nie podlegają regulacjom UE: kod 99. <p>W przypadku naruszeń związanych z przepisami przyjętymi przez RFMO i przetransponowanymi do prawa UE należy podać przepis i rozporządzenie, które zostały naruszone.</p>
Ilość przedmiotowych ryb powiązanych z naruszeniem, w podziale na gatunki	AF	Należy wskazać odnośne ilości każdego z gatunków na burcie lub (dla żywego tuńczyka błękitnopłetwego) w sadzach (dla tuńczyka błękitnopłetwego – masa i liczba).
Aktualna sytuacja – działania następcze	FU	Określić aktualną sytuację: W TOKU, ZŁOŻONO ODWOŁANIE, NARUSZENIE POTWIERDZONE lub SPRAWA UMORZONA
Grzywna (w odpowiednich przypadkach)	SF	Grzywna w EUR
Konfiskata	SC	POŁOWY/NARZĘDZIA/INNE objęte konfiskatą fizyczną. Wartość konfiskaty w przypadku wartości połowu/narzędzi w EUR, np. 10 000.
Inne	SO	W razie cofnięcia licencji/upoważnienia, wpisać LI (licencja) lub AU (upoważnienie) + liczbę dni, np. AU30
Punkty (w odpowiednich przypadkach)	SP	Liczba punktów naliczona zgodnie z art. 126 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011, np. 12.
Uwagi	RM	Jeżeli po wykryciu poważnego naruszenia nie podjęto żadnych działań, należy tu podać wyjaśnienie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylecia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

V. Analiza docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów

Jeżeli państwo członkowskie stosuje alternatywne docelowe wartości odniesienia, o których mowa w art. 7 ust. 2 niniejszej decyzji, należy podać następujące informacje:

Tabela 6

Osiągnięcie poprawy poziomu przestrzegania przepisów

	Poziom ryzyka [bardzo wysoki/wysoki/średni/niski]
Opis związanego z działaniem zagrożenia/ryzyka/segmentu floty	<ul style="list-style-type: none"> — Poziom zagrożenia/ryzyka na początku roku, wyrażony jako poziom przestrzegania przepisów — Docelowa poprawa poziomu przestrzegania przepisów — Poziom zagrożenia/ryzyka na końcu roku, wyrażony jako poziom przestrzegania przepisów — Liczba inspekcji na zagrożenie/ryzyko — Liczba wykrytych poważnych naruszeń na zagrożenie/ryzyko, w tym wskaźnik poważnych naruszeń i tendencje (w porównaniu z dwoma poprzednimi latami)

	Poziom ryzyka [bardzo wysoki/wysoki/średni/niski]
	<ul style="list-style-type: none">— Udział procentowy liczby inspekcji przeprowadzonych na statkach rybackich/u operatorów, które doprowadziły do wykrycia co najmniej jednego poważnego naruszenia,— Analiza <i>ex post</i>, w tym ocena efektu odstraszającego oraz wyjaśnienie, jeżeli nie osiągnięto docelowego poziomu przestrzegania przepisów.

VI. Analiza pozostałych działań inspekcyjnych i kontrolnych: przeładunek, nadzór z powietrza, przywóz/wywóz

VII. Działania (np. Szkolenia lub spotkania informacyjne) zmierzające do poprawy przestrzegania przepisów przez statki rybackie i operatorów

VIII. Propozycje dotyczące podniesienia skuteczności kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2018 KOMISJI MIESZANEJ UE-CTC

z dnia 4 grudnia 2018 r.

w sprawie zaproszenia Zjednoczonego Królestwa do przystąpienia do tej konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej [2018/1987]

KOMISJA MIESZANA,

uwzględniając Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 3 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. e) Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej (zwanej dalej „konwencją”) Komisja Mieszana ustanowiona tą konwencją może uchylać, w drodze decyzji, zaproszenia wystosowywane do krajów trzecich w celu ich przystąpienia do tej konwencji zgodnie z art. 15a.
- (2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej („Zjednoczone Królestwo”) wyraziło wolę przystąpienia do konwencji jako odrębna umawiająca się strona od dnia, w którym konwencja przestanie być stosowana wobec Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie.
- (3) Przepływ towarów z i do Zjednoczonego Królestwa zostałby ułatwiony poprzez wspólną procedurę tranzytową dla towarów przemieszczanych między Zjednoczonym Królestwem a Unią Europejską, Republiką Islandii, byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, Królestwem Norwegii, Republiką Serbii, Konfederacją Szwajcarską i Republiką Turcji.
- (4) W celu wprowadzenia takiego ułatwienia należy zaprosić Zjednoczone Królestwo do przystąpienia do konwencji.
- (5) Przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji powinno być skuteczne dopiero od dnia, w którym państwo to przestanie być objęte konwencją jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, albo – jeżeli Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo uzgodnią przejściowe uregulowania, na mocy których konwencje byłyby stosowane wobec Zjednoczonego Królestwa i w tym państwie – od dnia, w którym te uregulowania przejściowe przestaną obowiązywać,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zjednoczone Królestwo zaprasza się do przystąpienia do konwencji zgodnie z art. 15a konwencji od dnia, w którym państwo to przestanie być państwem członkowskim Unii Europejskiej, albo od dnia, w którym przestaną obowiązywać ewentualne uregulowania przejściowe między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, na mocy których konwencja byłaby stosowana wobec Zjednoczonego Królestwa i w tym państwie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji Mieszanej
Philip KERMODE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

DECYZJA NR 2/2018 KOMISJI MIESZANEJ UE–CTC
z dnia 4 grudnia 2018 r.
zmieniająca konwencję o wspólnej procedurze tranzytowej [2018/1988]

KOMISJA MIESZANA UE–CTC,

uwzględniając Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. a) Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej (zwanej dalej „konwencją”) Komisja Mieszana ustanowiona na mocy tej konwencji ma przyjmować w drodze decyzji zmiany w załącznikach do konwencji.
- (2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „Zjednoczonym Królestwem”) wyraziło wolę przystąpienia do konwencji jako odrębna umawiająca się strona i ma zostać zaproszone przez Radę, pełniącą funkcję depozytariusza konwencji, zgodnie z konwencją.
- (3) W związku z tym należy zmienić formularze zabezpieczeń, przedstawione jako wzory w niektórych dodatkach do załącznika III do konwencji aby usunąć odniesienia do Zjednoczonego Królestwa jako państwa członkowskiego Unii i dodać odniesienia do Zjednoczonego Królestwa jako państwa wspólnego tranzytu.
- (4) Aby umożliwić skuteczne stosowanie formularzy zabezpieczeń drukowanych zgodnie z kryteriami obowiązującymi przed datą przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do konwencji jako odrębnej umawiającej się strony, należy ustanowić okres przejściowy, w którym formularze te – z pewnymi dostosowaniami – będą mogły być nadal stosowane.
- (5) Wejście w życie niniejszej decyzji powinno być uwarunkowane przystąpieniem Zjednoczonego Królestwa do konwencji jako odrębnej umawiającej się strony i powiązane z datą faktycznego przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do konwencji.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić Konwencję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku III do Konwencji wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Formularze zabezpieczeń zawarte w dodatkach C1–C6 do załącznika III do konwencji, w wersji obowiązującej w dniu poprzedzającym wejście w życie niniejszej decyzji, mogą nadal być stosowane przez okres jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań geograficznych.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z zastrzeżeniem przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do konwencji jako odrębnej umawiającej się strony oraz w dniu tego przystąpienia.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji Mieszanej
Philip KERMODE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej wprowadza się następujące zmiany:

1) dodatek C1 otrzymuje brzmienie:

„DODATEK C1

ZOBOWIĄZANIE GWARANTA – ZABEZPIECZENIE POJEDYNCZE

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾

zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia w

do maksymalnej kwoty

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Republikę Chorwacji, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji) oraz Republiki Islandii, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ⁽³⁾, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽⁴⁾, na kwoty, które osoba przedkładająca niniejsze zobowiązanie ⁽⁵⁾:

może być zobowiązana do zapłaty wymienionym wyżej państwom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat ⁽⁶⁾ dotyczących opisanych poniżej towarów objętych następującą operacją celną ⁽⁷⁾:

Opis towarów:

2. Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów państw, o których mowa w pkt 1, chyba że on lub inna zainteresowana osoba udowodni organom celnym przed upływem tego terminu, że zamknięto procedurę specjalną inną niż procedura końcowego przeznaczenia, prawidłowo zakończono dozór celny towarów końcowego przeznaczenia lub czasowe składowanie bądź, w przypadku operacji innych niż procedury specjalne i czasowe składowanie, że uregulowano sytuację dotyczącą towarów.

Właściwe organy mogą z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego państwa.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego uznania przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w czasie trwania operacji celnej, której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się, zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wezwanie do zapłaty nastąpiło po tej dacie.
4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń ⁽⁸⁾ we wszystkich państwach, o których mowa w pkt 1, jak następuje:

Państwo	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i dokładny adres

Niżej podpisany przyjmuje do wiadomości, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone mu prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym powiadomieniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w dnia

(Podpis) ⁽⁹⁾

II. Uznanie przez urząd zabezpieczenia

Urząd zabezpieczenia

.....

.....

Zobowiązanie gwaranta uznane dnia w celu objęcia zabezpieczeniem operacji celnej przeprowadzonej zgodnie ze zgłoszeniem celnym/deklaracją do czasowego składowania

nr z dnia

..... ⁽¹⁰⁾

(Pieczęć i podpis)

⁽¹⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa.

⁽²⁾ Pełny adres.

⁽³⁾ Wykreślić nazwy państw, na których terytorium nie można korzystać z zabezpieczenia.

⁽⁴⁾ Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.

⁽⁵⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa oraz dokładny adres osoby składającej zabezpieczenie.

⁽⁶⁾ Ma zastosowanie w odniesieniu do opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów, w przypadku których stosowane jest zabezpieczenie w celu objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego/wspólną procedurą tranzytową lub można takie zabezpieczenie zastosować w więcej niż jednym państwie członkowskim.

- (7) Należy wpisać jedną z następujących operacji celnych:
- czasowe składowanie,
 - procedura tranzytu unijnego/wspólna procedura tranzytowa,
 - procedura składowania celnego,
 - procedura odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych,
 - procedura uszlachetniania czynnego,
 - procedura końcowego przeznaczenia,
 - dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego bez odroczenia płatności,
 - dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego z odroczeniem płatności,
 - dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 166 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1),
 - dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 182 rozporządzenia (UE) nr 952/2013,
 - procedura odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych,
 - w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji.
- (8) Jeżeli przepisy prawne danego państwa nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznacza w tym państwie pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszelkich przeznaczonych dla niego informacji, a potwierdzenie w pkt 4 akapit drugi i zobowiązanie w pkt 4 akapit czwarty stosuje się odpowiednio. Sądami właściwymi do orzekania w sporach dotyczących tego zabezpieczenia są sądy w miejscach, w których gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.
- (9) Przed złożeniem podpisu osoba podpisująca musi wpisać odręcznie: »Zabezpieczenie na kwotę ...« (przy czym kwotę należy wpisać słownie).
- (10) Wypełnia urząd, w którym towary zostały objęte procedurą lub były czasowo składowane.»;

2) dodatek C2 otrzymuje brzmienie:

„DODATEK C2

ZOBOWIĄZANIE GWARANTA – ZABEZPIECZENIE POJEDYNCZE W FORMIE KARNETÓW

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾

.....
.....

zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

.....
.....

niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia w

.....

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Republikę Chorwacji, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji) oraz Republiki Islandii, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽³⁾, na każdą kwotę, którą osoba uprawniona do korzystania z procedury może być zobowiązana do zapłaty wymienionym wyżej państwom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych należnych opłat w związku z przywozem lub wywozem towarów objętych procedurą tranzytu unijnego lub wspólną procedurą tranzytową, w odniesieniu do której niżej podpisany zobowiązał się do wystawienia karnetów zabezpieczenia pojedynczego opiewających na wartość do 10 000 EUR/karnet.

2. Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości maksymalnej 10 000 EUR na każdy karnet zabezpieczenia pojedynczego w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów państw, o których mowa w pkt 1, chyba że on lub inna zainteresowana osoba udowodni właściwym organom przed upływem tego terminu, że operacja została zamknięta.

Właściwe organy mogą z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego państwa.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego uznania przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w wyniku operacji tranzytu unijnego lub wspólnej operacji tranzytowej, której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się, zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wezwanie do zapłaty nastąpiło po tej dacie.
4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń ⁽⁴⁾ we wszystkich państwach, o których mowa w pkt 1, jak następuje:

Państwo	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i dokładny adres

Niżej podpisany przyjmuje do wiadomości, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone mu prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym powiadomieniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w

dnia

.....

(Podpis) ⁽⁵⁾

II. Uznanie przez urząd zabezpieczenia

Urząd zabezpieczenia

.....

.....

Zobowiązanie gwaranta uznano dnia

.....

.....

(Pieczęć i podpis)

⁽¹⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa.

⁽²⁾ Pełny adres.

⁽³⁾ Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.

⁽⁴⁾ Jeżeli przepisy prawne danego państwa nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznacza w tym państwie pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszelkich przeznaczonych dla niego informacji, a potwierdzenie w pkt 4 akapit drugi i zobowiązanie w pkt 4 akapit czwarty stosuje się odpowiednio. Sądami właściwymi do orzekania w sporach dotyczących tego zabezpieczenia są sądy w miejscach, w których gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.

⁽⁵⁾ Podpisujący musi przed złożeniem podpisu wpisać odręcznie: »Ważne jako karnet zabezpieczenia«.

3) dodatek C4 otrzymuje brzmienie:

„DODATEK C4

ZOBOWIĄZANIE GWARANTA – ZABEZPIECZENIE GENERALNE

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾

.....

.....

zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

.....

.....

niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia w

.....

do maksymalnej kwoty

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Irlandię, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Chorwacji, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji) oraz Republiki Islandii, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ⁽³⁾, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽⁴⁾,

na wszelkie kwoty, które osoba składająca niniejsze zabezpieczenie ⁽⁵⁾: może być zobowiązana do zapłaty wymienionym wyżej państwom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat ⁽⁶⁾, które mogą powstać lub powstały w odniesieniu do towarów objętych operacjami celnymi wskazanymi w pkt 1a lub 1b.

Maksymalna kwota zabezpieczenia składa się z kwoty w wysokości:

.....

a) stanowiącej 100/50/30 % ⁽⁷⁾ części kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i innych należności, które mogą powstać, równej sumie kwot wymienionych w pkt 1a,

oraz

.....

b) stanowiącej 100/30 % ⁽⁷⁾ części kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i innych należności, które powstały, równej sumie kwot wymienionych w pkt 1b.

- 1a. Kwoty stanowiące część kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i, w stosownych przypadkach, innych należności, które mogą powstać, są następujące dla każdego z poniżej wyszczególnionych celów ⁽⁸⁾:
- czasowe składowanie – ...,
 - procedura tranzytu unijnego/wspólna procedura tranzytowa – ...,
 - procedura składowania celnego – ...,
 - procedura odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych – ...,
 - procedura uszlachetniania czynnego – ...,
 - procedura końcowego przeznaczenia – ...,
 - w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji – ...
- 1b. Kwoty stanowiące część kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i, w stosownych przypadkach, innych należności, które powstały, są następujące dla każdego z poniżej wyszczególnionych celów ⁽⁸⁾:
- dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego bez odroczenia płatności – ...,
 - dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego z odroczeniem płatności – ...,
 - dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 166 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny – ...,
 - dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 182 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny – ...,
 - procedura odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych – ...,
 - procedura końcowego przeznaczenia – ... ⁽⁹⁾,
 - w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji – ...
2. Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości wyżej wymienionej kwoty maksymalnej w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów państw, o których mowa w pkt 1, chyba że on lub inna zainteresowana osoba udowodni organom celnym przed upływem tego terminu, że zamknięto procedurę specjalną inną niż procedura końcowego przeznaczenia, prawidłowo zakończono dozór celny towarów końcowego przeznaczenia lub czasowe składowanie bądź, w przypadku operacji innych niż procedury specjalne, że uregulowano sytuację dotyczącą towarów.
- Właściwe organy mogą z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego państwa.
- Kwota ta nie może zostać pomniejszona o kwoty, które na mocy niniejszego zobowiązania zostały już zapłacone, chyba że wystąpiono wobec niżej podpisanego o zapłatę długu powstałego w wyniku realizacji operacji celnej, która rozpoczęła się przed otrzymaniem danego wezwania do zapłaty lub w ciągu następujących 30 dni.
3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego uznania przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w czasie trwania operacji celnej, której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się, zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wniosek o zapłatę został złożony po tej dacie.
4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń ⁽¹⁰⁾ we wszystkich państwach, o których mowa w pkt 1, jak następuje:

Państwo	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i dokładny adres

Państwo	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i dokładny adres

Niżej podpisany przyjmuje do wiadomości, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone mu prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym powiadomieniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w
dnia

(Podpis) ⁽¹¹⁾

II. Uznanie przez urząd zabezpieczenia

Urząd zabezpieczenia

.....

Zobowiązanie gwaranta uznano dnia

.....

(Pieczęć i podpis)

⁽¹⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa.

⁽²⁾ Pełny adres.

⁽³⁾ Wykreślić nazwy państw, na których terytorium nie można korzystać z zabezpieczenia.

⁽⁴⁾ Odniesienie do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczy tylko operacji tranzytu unijnego.

⁽⁵⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa oraz dokładny adres osoby składającej zabezpieczenie.

⁽⁶⁾ Ma zastosowanie w odniesieniu do pozostałych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów, w przypadku których stosowane jest zabezpieczenie w celu objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego/wspólną procedurą tranzytową lub można takie zabezpieczenie zastosować w więcej niż jednym państwie członkowskim lub więcej niż jednej umawiającej się stronie.

⁽⁷⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽⁸⁾ Procedury inne niż wspólna procedura tranzytowa mają zastosowanie wyłącznie w Unii.

⁽⁹⁾ W przypadku kwot zgłoszonych w zgłoszeniu celnym z tytułu procedury końcowego przeznaczenia.

⁽¹⁰⁾ Jeżeli przepisy prawne danego państwa nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznacza w tym państwie pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszelkich przeznaczonych dla niego informacji, a potwierdzenie w pkt 4 akapit drugi i zobowiązanie w pkt 4 akapit czwarty stosuje się odpowiednio. Sądami właściwymi do orzekania w sporach dotyczących tego zabezpieczenia są sądy w miejscach, w których gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.”;

⁽¹¹⁾ Przed złożeniem podpisu osoba podpisująca musi wpisać odręcznie: »Zabezpieczenie na kwotę ...« (przy czym kwotę należy wpisać słownie).”.

4) w dodatku C5 wiersz 7 między słowami „Turcja” i „Andora (*)” dodaje się słowa „Zjednoczone Królestwo”;

5) w dodatku C6 wiersz 6 między słowami „Turcja” i „Andora (*)” dodaje się słowa „Zjednoczone Królestwo”.

DECYZJA NR 1/2018 KOMISJI MIESZANEJ UE–CTC**z dnia 4 grudnia 2018 r.****w sprawie zaproszenia Zjednoczonego Królestwa do przystąpienia do konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym [2018/1989]**

KOMISJA MIESZANA,

uwzględniając Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 11 ust. 3 Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym (zwana dalej „konwencją”) Komisja Mieszana ustanowiona tą konwencją ma przyjąć, w drodze decyzji, zaproszenia wystosowywane do krajów trzecich w celu ich przystąpienia do tej konwencji.
- (2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej („Zjednoczone Królestwo”) wyraziło wolę przystąpienia do konwencji jako odrębna umawiająca się strona od dnia, w którym konwencja przestanie być stosowana wobec Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie.
- (3) Wymiana towarowa ze Zjednoczonym Królestwem zostałaby ułatwiona przez uproszczenie formalności związanych z handlem między Zjednoczonym Królestwem a Unią Europejską, Republiką Islandii, byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, Królestwem Norwegii, Republiką Serbii, Konfederacją Szwajcarską i Republiką Turcji.
- (4) W celu wprowadzenia takiego ułatwienia należy zaprosić Zjednoczone Królestwo do przystąpienia do konwencji.
- (5) Przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji powinno być skuteczne dopiero od dnia, w którym państwo to przestanie być objęte konwencją jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, albo – jeżeli Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo uzgodnią przejściowe uregulowania, na mocy których konwencje byłyby stosowane wobec Zjednoczonego Królestwa i w tym państwie – od dnia, w którym te uregulowania przejściowe przestaną obowiązywać,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zjednoczone Królestwo zaprasza się do przystąpienia do konwencji zgodnie z art. 11a konwencji od dnia, w którym państwo to przestanie być państwem członkowskim Unii Europejskiej, albo od dnia, w którym przestaną obowiązywać ewentualne uregulowania przejściowe między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, na mocy których konwencja byłaby stosowana wobec Zjednoczonego Królestwa i w tym państwie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji Mieszanej

Philip KERMODE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 22.5.1987, s. 2.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 343 z dnia 29 grudnia 2015 r.)

Strona 649, art. 199 ust. 3:

- zamiast:* „3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu, do czasu wdrożenia systemu potwierdzenia unijnego statusu towarów w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, potwierdzenie unijnego statusu towarów można dostarczać w postaci faktury lub dokumentu przewozowego dotyczących towarów, których wartość nie przekracza 15 000 EUR”,
- powinno być:* „3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu, do czasu wdrożenia systemu potwierdzenia unijnego statusu towarów w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, potwierdzenie unijnego statusu towarów można dostarczać w postaci faktury lub dokumentu przewozowego dotyczących towarów, których wartość przekracza 15 000 EUR”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL